1979 நவம்பர் 6]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

(உ) இந்திய மீனள (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, 1979 ஆம் ஆண்டு இந்திய மீனள (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறை வேற்றப்பெற்று அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

3. அமைச்சரவையின் கொள்கையை நிராகரிக்கும் தீர்மானம்—விவாதம் (தொடர்ச்சி)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, தொடர்ந்து நடைபெறு கின்ற கண்டனத் தீர்மானத்திலே பதில் கூறுகின்ற நிகழ்ச்சியின் தொடர்பாக இன்று சில கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற நான் விரும்புகிறேன்.

முறைப்படி என்னுடைய பேச்சு முடிந்த பிறகு பேராசிரியர் அவர்கள், தாம் சொல்ல விரும்பும் கருத்தை எடுத்துக் கூறவும், அதற்கு நான் பதில் கூற வேண்டிய அவசியம் இருந்தால் நான் எடுத்துக் கூறவும் என்கிற நிலையில் இன்றையதினம் விவாதம் தொடரும் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த வகையில் முதலில் விலைவாசியைப் பற்றி ஒன்றிரண்டு குறிப்புகளை இங்கே தெரிவிக்க வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் பேசியபோது விலையைக் கட்டுப்படுத்த நியாய விலைக்கடைகளை திறந்திருக்கிறார்கள் என்றாலும், புகார்கள் வருகின்றன என்பதையும் கூறி, தேவையான பொருட்கள் அங்கே இல்லை

[திரு. எம். ஜி. இராமந்திரன்] [1979 நவம்பர் 6

என்று புகார் வருகிறது, எடை சரியாகயில்லை என்று சொல்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு சிறிய பதிலாக நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, மாநிலம் முழுவதும் வருவாய் கிராமம் ஒவ்வொன்றிலும் நியாய விலைக் கடைகள் அமைப்பது என்றும், இந்தக் கடைகளில் அரிசி, கோதுமை, சர்க்கரை போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களோடு, பருப்பு வகைகள், சமையல் எண்ணெய், புளி, மிளகாய் போன்ற இனறியமையாத பொருட்களையும் மக்கள் வாங்க வேண்டும் என்பது இந்த அரசின் கொள்கையாகும். இத் திட்டம் பின் வருமாறு செயல்படுத்தப்படுகிறது.

எற்கெனவே இயங்கிவரும் நியாய விலைக் கடைகளை மற்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களை விநியோகிக்கும் நியாய விலைக் கடைகளாக மாற்றி அமைத்தல்; அந்தந்த கிராமங்களிலேயே நியாயவிலைக் கடைகள் இல்லாத கிராமங்களில் புதிய கடைகளை படிப்படியாகத் திறந்து வைத்தல்; முதற்கட்டமாக ஏற்கெனவே இயங்கி வந்து கொண்டிருக்கும் சுமார் 5,200 கடைகள் பல்பொருள் நியாய விலைக் கடைகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாவது கட்டமாக மாநிலம் முழுவதும் புதிய கடைகள் திறக்கும் பணி பின்வருமாறு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. தமிழ் நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் கூட்டுறவுத் துறை பணி நிலையங்களை, நெல்லை, தஞ்சாவூர், தர்மபுரி, தென்னார்க்காடு போன்ற மாவட்டங்களில் 3,899 கடைகளையும், மற்ற மாவட்டங்களில் என்று குறிப்பிடும்போது 6,819 கடைகளையும், ஆக மொத்தம் 10,718 கடைகள் திறக்கப்பட்டுள்ளன.

நியாய விலைக்கடைகளில் எல்லாப் பொருட்களும் எடைப்படி தான் விநியோகிக்கப்படுகின்றன. எடைக் கற்கள் எடை அளவைத்துறை அலுவலர்களால் அவ்வப்போது பரிசீலனைசெய்யப் பட்டு கால முறைப்படி முத்திரையிடப்படுகின்றன. பொது விநியோக முறையில் பொருட்களின் எடை துல்லியமாக இருக்கவும், எடையின் அளவைத் துறையின் விதிமுறைகளை கண்டிப்பாக கடைப்பிடிக்கவும், அலுவலர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கப்படுகிறது. மக்களுக்கு குன்றாது சப்ளை செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் நடத்தும் கடைகள் இடத்திற்கேற்ப வேலை நேரங்களை மாற்றியமைத்துள்ளது. தற்போது ஸ்டாண்டர்டு துணியை மட்டும் தான் கூட்டுறவு அமைப்புகள் விநியோகித்து வருகின்றன. அவைகள் இந்திய அரசாங்கத்திலிருந்து மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு தனியாக ஒதுக்கீடு செய்ய மத்திய அரசிடம் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்திய அரசின் பதிலை எதிர் நோக்கியிருக்கிறோம்.

1979 நவம்பர் 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அடுத்து உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் 'விலை வாசிகள் ஏறிக் கொண்டே போகிறது. பருப்பு வகைகளின் விலைகள் கிலோ 6 ரூபாய் 7 ரூபாய் என்று விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். 'அது பற்றி நான் தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டே வருகிறேன். விளைகின்ற போது வாங்கி வைத்துக் கொண்டு விலை ஏற்றத்தின் போது விநியோகிக்கலாம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறேன். அதைப்பற்றி கவனிக்கவே இல்லை' என்ற குற்றச்சாட்டை சுமத்துகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

பருப்புகளைப் பொறுத்தவரையில் கடலைப் பருப்பு, துவரம் பருப்பு போன்றவைகள் கிலோ ஒன்றுக்கு 3 முதல் 5.40 ரூபாய் வரையிலானவிலைக்குள்கட்டுக்கடங்கியிருக்கின்றன. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் எப்பொழுதுமே பருப்பு வகைகள் உற்பத்தி யாவது, தமிழகத்தின் தேவைக்கு மிகவும் குறைவான அளவே யாகும். தன்னுடைய தேவைக்குத் தமிழகம் வட மாநிலங்களை நம்பியே உள்ளது. உற்பத்தியாகும் மாநிலங்களிலேயே தற்போது பருப்பின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் தமிழகத்திலும் அவற்றின் விலைகள் முந்தைய ஆண்டை விட உயர்ந்து காணப்படுகிறது. தமிழகத்தின் தேவைக்கு, விநியோகம் செய்யும் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மொத்தமாக மூழுவதையுமே வாங்கி விநியோகிப்பது என்பது இயலாது. அப்படி மொத்தமாக எல்லா வியாபாரிகளின் வர்த்தகத்தையும் எடுத்து நடத்துவது என்றால் கோடிக் கணக்கில் மூலதனம் தேவை. அவர்களுக்கும் வேலை போகும். நியாயமாக வியாபாரம் நடத்துபவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுத்தவோ, அவர்களுக்கு அந்த வேலையை இல்லாமல் செய்யவோ விருப்பவில்லை. அது சாத்தியமும் இல்லை. இருப்பினும் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் சுமார் 2,000 டன் பருப்புகளை வடமாநிலங் களிலிருந்து வாங்கி பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழ் விநியோகம் செய்து வருகிறது.

தேசிய நுகர்வோர் கூட்டுறவு நிறுவனமும், தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனை இணையமும் வட மாநிலங்களிலிருந்து பருப்பை வாங்கி கூட்டுறவு அங்காடிகள் மூலமாக விற்பனை செய்கின்றன. இந்த ஏற்பாட்டினால் விரைவில் விலைகள் சீராக இருக்கும் என்பது மட்டுமல்லாமல், இன்னமும் குறைப்பதற் கான முயற்சியை இந்த அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதோடு இப்படிப்பட்ட பருப்பு வகைகளை எந்த அளவுக்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியுமோ அந்த வகைகளில் நாங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தி முயற்சி செய்து கொண்டிருக் கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம்.. ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 6

[முற்பகல் 11-40]

அடுத்து, மருத்துவக் கல்லூரி பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது, வழக்கு மன்றத்தில் இருக்கிற ஒரு பிரச்னையைப் பற்றி சட்ட மன்றத்தில் பேசக் கூடாது என்று இருந்தும், நாம் அந்த மரபைக் கடைபிடிப்பது முறை என்று தெரிந்திருந்தாலும் அதைப் பற்றி பிரச்னை இங்கே எழுந்தது. இருந்தாலும் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்த முடிவு தெரிகிற வரையில் அதைப் பற்றி இப்போது கருத்துக் கூறுவது முறையல்ல என்பதால் அந்த விளக்கங்களைச் சொல்ல முடிந்தாலும் அதை நான் இங்கே சொல்ல முடியாமல் இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. மு. கருணாநிதி: மருத்துவக் கல்லூரி விவகாரம் நீதி மன்றத்தில் இருப்பதால் பதில் அளிக்க இயலவில்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நீதி மன்றத்தில் இருப்பது வேறு விவகாரம். 1015 பேர்களில் ஒருவர் செலக்ஷன் ஆகவில்லை என்பது பற்றிய விவகாரம் அது. நான் எழுப்பியது என்னவென்றால், செப்டம்பர் மாதம் மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பட்டியல் வெளியிட்ட பிறகு அக்டோபர் மாதம் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் உள்ள தமிழர்களது குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு 6 இடங்கள், கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களின் வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்கு 6 இடங்கள், விளையாட்டுச் சாதனைகள் புரிந்தவர்களுக்கு 3 இடங்கள் என்று புதிதாக ஒரு உத்தரவு போடப்பட்டு 15 பேர்கள் எடுக்கப் பட்டார்கள். அது எந்த வகையில் முறையானது என்ற பிரச்னையைத்தான் இங்கே இளப்பினேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: நான் அமெரிக்கா சென்றபோது என்னிடம் அங்கு வாழ்ந்து வருகிற தமிழக மக்கள் எங்களுடைய பிள்ளைகள் தமிழகத்தில் வந்து படிப்பதற்கு வாய்ப்பு வசதி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டபோது அந்த நிலைமையை நீங்கள் விரும்புவீர்கள் என்றால் தமிழக அரசு நிச்சயமாக ஒத்துழைக்கும் என்று நான் பகிரங்கமாக சொல்லிவிட்டு இங்கே வந்திருக்கிறேன், அந்த வகையில் இங்கே—எனக்கு வேண்டுகோள் விடப்பட்டு என்ற முறையில் அல்ல—மனுக்கள் அனுப்பியபோது அவற்றைப் பரிசீலித்துத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களின் பட்டியலைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1979 நவம்பர் 6] [திரு. .எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பதிவு எண். 367—செல்வி உமா ஐயாத்துரை, 26, 5-வது மெயின் ரோடு, ஆர்.ஏ. புரம், சென்னை.

பத்மினி ராஜேந்திரன், 10, தெற்கு மாதா சர்ச் ரோடு, ராயபுரம்.

செல்வி சுப்புலட்சுமி பிள்ளை

கல்யாணி நாகராஜன்.

இவர்கள்தான் அவர்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: உலகம் முழுவதும் தமிழர்கள் பரவிக் கிடக்கிறார்கள். ஆனால அமெரிக்காவில் இருக்கிற அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு தமிழர்களுக்கு மாத்திரம் இப்படிப்பட்ட ஒரு தனிச் சலுகை என்று அறிவித்திருப்பது முறையானதல்ல என்பது தான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. அப்படி அவர்கள் வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தால் 1015 பேர்கள் என்று அறிவிக்கப் படுகிற நேரத்தில் அப்போது வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்குமானால் அதற்கு பலரும் போட்டி போடுவதற்கு வாய்ப்புக்கூறுகள் இருந்திருக்கும், இப்போது அந்த வாய்ப்புக்கூறுகள் வேண்டு மென்றே அடைக்கப்பட்டு விட்டதாகத்தான் நான் கருதுகிறேன்,

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: அவரவர்கள் கருத்து அவரவர்களுக்குச் சொந்தமானது என்றாலும் உண்மையை விளக்க வேண்டும் என்ற வகையில் இங்கே கேட்டார்கள். கேட்டால் தருகிறேன் என்று சொன்னேன். அவர்கள் கேட்டார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதல்ல. அமைச்சர்களுக்கு குறிப்பாக, முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அதிக இடம் ஒதுக்கலாம் என்ற உரிமை இருக்கிறது. அந்த வகையில் அது முறையானதுதான். அடுத்தபடியாக இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

*திரு. க. அன்பழகன்: முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஐந்து இடங்கள் அல்ல, பத்து இடங்கள் கூட ஒதுக்குவதற்கு அவர் களுக்கு உரிமை உண்டு. காபினெட்டுக்கு அந்த உரிமை உண்டு. ஆனால் மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்காக ப்ராஸ் பெக்டஸ் வெளியிடுகிற காலத்தில் மொத்த எண்ணிக்கையைத் தீர்மானிக்கும்போது 1015 என்பதை 1030 என்று எண்ணிக்கையைப் பெருக்கி தீர்மானித்து ப்ராஸ்பெக்டஸ் வெளியிட்டதற்குப் பின்னால்தான் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமே தவிர முதல் அமைச்சருக்கு உரிமை உண்டு என்ற காரணத்திற்காக ஆகஸ்ட் மாதத்திற்கு முன்னால் முடிந்திருக்க வேண்டிய காரியம் அக்டோபரில் தொடங்குவது என்பது 'ப்ரொஸீஜரில் ராங்' நடைமுறை தவறு என்று சொல்லப்படுகிற அந்த வகையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[1979 நவம்பர் 6

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, எந்தெந்த வகையில் நேரத்தில் அவர்கள் வந்து நம்மை அணுகுகிறார்களோ, அந்தெந்த வகையில் நேரத்தில் நாம் செய்ய வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். அந்த விண்ணப்பங்களில் நேரம் காலம் குறிப்பிட்டு அவற்றையும் தேர்தல் குழுவிற்கு அனுப்புவது வழக்கமில்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்வேன். மிலோரம் சீப் மினிஸ்டர் ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு என்னைச் சந்தித்தார்கள். என்னோடு விருந்துண்ண வந்திருந்தபோது அவர்கள் என்னிடம் கேட்டார்கள். அங்கு மருத்துவ நிபுணர்கள் இல்லை, நாங்கள் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கிறோம். இரண்டு மருத்துவர்களுக்கு அனுமதி தேவை, அனுமதி வழங்கவேண்டும் என்றார்கள். நான் உடனே அதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று சொன்னேன். உடனே அவர்கள் வடநாட்டு பகுதிகளில் இருக்கின்ற மிலோரம் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு மட்டும் ஏன் கொடுத்தீர்கள் என்று கேட்க மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அதேபோல் மொரொஷிஸ் தீவிலிருந்து வந்து கேட்கின்றார்கள். அதேபோல் காஷ்மீரத்திலிருந்து ஒன்று என்று இருந்தால் அதை 2, 3 என்று ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்கின்றார்கள். கல்வி கற்றுத் தெரிந்து செல்ல வேண்டும். அங்கு தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்களுக்கு உதவி செய்கின்ற முகத்தான் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்கின்ற நேரத்தில் விரும்புகின்ற இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியத்திற்கு உதவி செய்கின்றோமே தவிர, இதில் லாப நஷ்டத்தைக் கணக்குப் பார்த்து, அதில் எப்படி வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்று பார்த்து இந்த அரசு செய்வதில்லை என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விழைகிறேன். (குறுக்கீடு) குறுக்கீடுவதில் எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை, நான் பதிலளிக்கும் நேரம் அதிகமானால் என்னைக் குறை கூறவேண்டாம்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, ஆறு பேரை அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு தமிழர்கள் என்று எடுக்கிற நேரத்தில் எவ்வளவு விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டன? அப்படி வந்த விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு? அந்த விண்ணப்பங்களிலிருந்து தான் இந்த ஆறு பேர்களும் செலக்ட் செய்யப்பட்டார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: விண்ணப்பங்கள் கோரப்படவில்லை. வந்த விண்ணப்பங்களை வைத்துத்தான் இடம் ஒதுக்கப்பட்டது.

1979 நவம்பர் 6]

திரு. மு. கருணாநிதி: வந்த விண்ணப்பங்கள் எவ்வளவு? ஆறே விண்ணப்பங்கள்தான் வந்ததா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: எனக்குத் தெரிந்த அளவில் தெரிந்த அளவில் குறிப்பு இருக்கின்ற அளவில் அது அவ்வளவு தான் என்று கருதுகிறேன்.

மேலும் இம் மாநிலத்தில் மொத்தம் எட்டு மருத்துவக் கல்லூரிகள் உள்ளன. முதன்முதலாக அந்த கல்லூரிகள் 1125 மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு சித்தமாக இருந்தது. அதற்கு இந்திய மருத்துவக் கழகமும், சென்னை மற்றும் மதுரை பல்கலைக் கழகமும் இசைவு அளித்துள்ளது. ஆயினும் மருத்துவர்களிடையே நிலவும் வேலைவாய்ப்பின்மையையும், ஒவ்வொரு மருத்துவக் கல்லூரியிலும் பயிற்சி அளிப்பதற்கான வசதிகளையும் கருத்திற்கொண்டு கல்லூரியில் சேர்க்கும் இடத்தை அறிவார்ந்த முறையில், கொணரும் பொருட்டு, சேர்க்கப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1125 லிருந்து 1015 ஆக மாநில அரசு 1971ஆம் ஆண்டு குறைத்தது. அந்த மரபு படி 1979 ஆண்டு வரை ஆண்டுதோறும் 1015 மாணவர்கள் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேர்க்கப்பட்டார்கள். பல்வேறு தரப்பி லிருந்து வந்த மனுக்களின் அடிப்படையிலும், சமுதாயத்திற்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமையையும் கருத்திற்கொண்டு கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களின் குழந்தைகளுக்கு ஐந்து இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கான உத்தரவு 13-9-79ம் நாள் செய்தித்தாளில் வெளியிடுவதற்கு முன்பாகவே பிறப்பிக்கப் பட்டது.

சமுதாயச் சீர்திருத்தத்தின் ஒரு பகுதியாக 1978ஆம் ஆண்டு விதவைகளுக்கு என்று ஆறு இடங்களும், ஊனமுற்றவர்களுக்கு 3 இடங்களும் ஒதுக்கப்பட்டன. ராணுவத்திடமிருந்தும் மற்றவர் களிடமிருந்தும் வந்த எண்ணற்ற மனுக்களைக் கருத்திற்கொண்டு மீண்டும் முன்னாள் ராணுவத்தினரின் குழந்தைகளுக்கும், இறந்து விட்ட ராணுவத்தினரின் குழந்தைகளுக்கும் தற்பொழுது பணி புரியும் ராணுவத்தினரின் குழந்தைகளுக்கும் முறையே இரண்டு வீதம் மொத்தம் ஆறு இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. பொதுமரபான கோட்டாவின் கீழ் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் பணிபுரியும் தமிழ் இனத்தவர்களுக்கு 6 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. அதைப்போலவே விளையாட்டு வீரர்களுக்கு பொதுமரபு கோட்டாவின் கீழ் 3 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. கலப்புத் திருமண தம்பதிகளின் குழந்தை களுக்கும் சிறந்த விளையாட்டு வீரர்களுக்கும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் பணிபுரியும் தமிழர்களின் குழந்தைகளுக்கும் ஒதுக்கப் பட்ட இடங்கள் ஏற்கனவேயுள்ள இந்த 1015 இடங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவை. இந்த ஒதுக்கீட்டினால் தமிழ்நாட்டு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 6

மாணவர்கள் போட்டியிடக்கூடிய 985 இடங்கள் எந்த விதத்திலும் பாதிக்கப்படமாட்டா. கலப்புத் திருமண தம்பதிகளின் குழந்தைகளுக்கும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு தமிழக வம்சா வழியினருக்கும் சிறந்த விளையாட்டு வீரர்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு இந்திய மருத்துவ கழகத்தின் ஒப்புதலையே பெற வில்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக் கின்ற கருத்து சரியானது அல்ல என்பதை நான் சொல்லி (குறுக்கீடு) சொல்லவில்லை என்றால் எனக்கு மகிழ்ச்சி.

திரு. மு. கருணாநிதி : பெறவில்லை என்று நான் சொன்னதாகக் சொல்வது தவறு. நான் குறிப்பிடுவதெல்லாம், குறிப்பிட்ட 15 இடங்கள் ஒதுக்குவதற்காக இந்தக் காரியம் செய்யப்பட்டது. அறிவிக்கப்பட்டப்படி விண்ணப்பங்கள் பெறா மலேயே வேண்டியவர்களுக்கு 15 இடங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன என்பது தான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் அமெரிக் காவில் பேசிய கருத்துக்கள் அப்போதே விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. பத்திரிகையிலும் வெளிவந்திருக்கிறது. இது புதிய செய்தி அல்ல என்பதும், பலரும் அதனை அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பதும் நாமறிந்த உண்மை. மேலே சொல்லியுள்ள 1,015 இடங்கள் எல்லையைத் தாண்டியவர்களுக்கு இடங்கள் அளிப் பதற்கு, எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதற்கான அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு உண்டு. அமெரிக்க ஐக்கியநாடுகளிலுள்ள தமிழ் இனவம்சா வழியினருக்கு 6 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன மற்றும் இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன அதை நான் சொன்னேன். அதைப்போலவே மொரேஷியாவிலுள்ள தமிழ் வம்சா வழியின மாணவர்களுக்கு எட்டு, ஸ்ரீலங்கா, தென் ஆப்பிரிக்கா, மற்றும் பீஜி போன்ற வெளி நாடுகளில் வாழ்கின்ற தமிழ் வம்சா வழியினருக்காக 4. இந்த அடிப்படையில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிலுள்ள தமிழ் வம்சா வழியினருக்குச் செய்யப்பட்ட இட ஒதுக்கீட்டில் எந்தவித தவறும் இல்லை. தமிழ் மக்கள் பெருவாரியாக வாழும் நாடுகளிலுள்ள தமிழ் இன மாணவர்களுக்கும் இட ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வந்தால், அதை இந்த அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11.50]

1979 ஆம் ஆண்டு அனுமதிக்கப்பட்ட இடங்கள் 1015. மத்திய அரசு நியமனங்கள் 9. ஜம்மு அண்டு காஷ்மீர் மாணவர்கள் 2. நேபாளம் 2. தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த மலேஷிய மாணவர்கள் 8. ஸ்ரீலங்கா, பர்மா 5. வெளிநாடுகளில் இருக்கும் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், ஸ்ரீலங்கா, தென் ஆப்பிரிக்கா, பிஜி 4. 985 இடங்கள் இதிலே விஞ்ஞான பட்டதாரிகளுக்கு 10 விழுக்காடு. மீதி 886 இடங்கள் புகுமுக வகுப்பு மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது. விதவைகள் 10 . . . . . .

1979 நவம்டர் 6]

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் இட ஒதுக்கீடு, இட ஒதுக்கீடு என்ற அந்த அடிப்படையிலே இந்த 15 இடங்களையும் இட ஒதுக்கீடு என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். இட ஒதுக்கீடு என்பது மொத்த இடங்களில் அதிகப்படுத்தி ஒதுக்குகின்றபோது தான் இட ஒதுக்கீடு ஆகும். ஆனால், அதிகப்படுத்தாமல் முன் கூட்டியே பிராஸ்பெக்டசில் 1,015 இடங்கட்கு விண்ணப்பம் போடலாம் என்று குறிப்பிடப் படுகிறது. அப்போது இது பிராஸ்பெக்டசில இடம் பெறவில்லை. எனவே, எவ்வளவு நியாயம் இருக்கிறது என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கருதினாலும், சட்டப்படி இதிலே ஒரு பிரச்சனை என்னவென்றால், அங்கே மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுகின்றபோது அறிவிக்கப்படாமல், மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னர் அறிவிக்கப்பட்டு, தனியாக விண்ணப்பங்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் பரிசீலிக்கப்பட்டு, சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூற்றிலே ஏற்படுகிறது. அவர்கள் இந்த அதிகாரம் பெற்றவர்கள். ஆனாலும், இந்த அதிகாரத்தை முறைப்படி பயன் படுத்தி அவர்களை எடுத்திருக்க வேண்டும். ஆனால், முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்ட அடிப்படையில் தம் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. சட்டத்தின் அடிப்படையில் என்றால், அவர்கள் பிராஸ்பெக்டசின் மூலம் முன்கூட்டியே ஜீ. ஓ.–வின் மூலம் அறிவித்திருக்க வேண்டும். அதனால், உண்மையிலேயே சட்டம் மீறப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டம் இதிலே மீறப்படவில்லை. எப்படி எப்படி இந்தப் பணியைச் செய்ய வேண்டும் என்று கருது கிறார்களோ அந்த வகையில் சட்டத்திற்கு உட்பட்டுத்தான் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை மீண்டும் நான் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் பணியை செய்கின்ற அதிகாரிகள் அந்தந்த நிலைமைகளை எடுத்துக் கூறி, இவைகளுக் கெல்லாம் இடம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அதற்காக இடம் ஒதுக்கி இருக்கிறோம். இதைச் சொல்லும்போது, எத்தனை இடங்கள் அதற்காக ஒதுக்கப்படுகின்றதோ, அதற்கான விண்ணப்பங்கள் பரிசீலனை செய்து தான் கொடுக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலே எத்தகைய சட்டமும் மீறப்படவில்லை.

விதவைகள் 10 ; உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு 3 ; இராணுவத்திலே பணிபுரிந்து இறந்தவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு 6 ; கலப்புத் திருமண தம்பதிகளின் குழந்தைகளுக்கு 6; சிறந்த விளையாட்டு வீரர்கள், வீராங்கனைகளுக்கு 3 ; தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த அமெரிக்காவில் இருப்பவர்களுக்கு 6 ; இது தான் நிலை.

[1979 நவம்பர் 6

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கூடுமான வரையில் குறுக்கிடாமல் இருப்பது நல்லது. முதல் வரிசையிலே உள்ள எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், துணைத் தலைவர் அவர்களும் கேள்வியை எழுப்பினார்கள். எனவே, உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடை கருத்தை நான் முதலிலேயே தெரிவித்து விட்டேன். மேலும் குற்றச்சாட்டுகள் பற்றி சில விவரங் கள் கேட்க விரும்பினால் பேராசிரியர் மூலமாக கேட்க வாய்ப் புண்டு. நான் பேசி முடித்த பிறகு, அதைக் கேட்கட்டும். இப்படி நீட்டித்துக் கொண்டே பேசிக்கொண்டே போகின்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டாம். என்னுடைய பதிலைக் கேட்டுக் கொண்டு, அதிலே எவைகளைப் பற்றியெல்லாம் திரும்பக் கேட்கலாம் என்று விரும்புகிறார்களோ, அவைகளைக்குறித்து வைத்துக்கொண்டு பேராசிரியர் மூலமாகக் கேட்கலாம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஏற்கனவே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடன பேசி முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள். திரு. க. சுப்பு உட்கார வேண்டும்.

திரு. க. சுப்பு : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதை சொல்லவில்லை ; பேராசிரியர் அவர்கள் சொன்னதைச் சொல்ல வில்லை. ஒரே ஒரு சின்ன விஷயத்தை நான் சொல்ல விரும்பு கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றை அறிவித் திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே மிகுந்த படித்தவர்கள் வெளி நாடுகளுக்குச் செல்லுகின்றார்கள். அதனால் 'பிரெயின் டிரெயின்' ஏற்படுகிறது. எல்லோரும் அங்கே படித்துவிட்டு இங்கே பணியாற்ற வேண்டும் என்ற கொள்கையை அறிவித்திருக் கிறார்கள். இன்றைக்கு அமெரிக்காவில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு ஓதுக்குவது என்ற இந்த கொள்கை முரணானது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படித் துருவித் துருவி கேட்டுக் கொண்டே இருப்பது நியாயம் அல்ல. எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கேட்டதற்கு பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். உட்காருங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : ஒரே ஒரு பிரச்சனை . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள்.

1979 நவம்பர் 6]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே பேசுகின்றவர்கள், படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் வெளி நாடுகளுக்குச் செல்கிறார்கள், தமிழ் நாட்டிலே வேலை செய்வதில்லை என்பதைக் குற்றச்சாட்டாகச் சொன்னார்கள். அது குற்றச்சாட்டல்ல. எந்தக் காரணத்தைச் சொல்வதானாலும், நான் அதிலிருந்து விலகவில்லை.

இன்னமும்கூட ஒன்று சொல்வேன். அங்கே இருக்கிற நண்பர்கள் இங்கே படிக்கிறவர்கள் விரும்பினால், அதற்காக ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி தொடர்பு கொள்வதன் மூலம் அமெரிக்காவில் இருந்து படிப்பதற்குக்கூட ஒத்தாசை செய்ய அங்கிருக்கும் தமிழ் மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூட நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன். அப்படியே தான் அவர்களும் விரும்புகிறார்கள். அவர்களுடைய குழந்தைகள் எல்லாம் கூடுமானவரை இங்கே படிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடு இருக்கிறார்கள் என்று பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். அதிலே ஒன்று தான் இந்த நிகழ்ச்சி என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டுத் தமிழ் மாணவர்கள் ஆறே பேர் தான் மனுச் செய்து கொண்டார்கள் என்று முதல்வர் அவர்களே ஒத்துக் கொண்டார்கள். இப்போது குறிப்பிட்டார்கள். நான் கேட்பது அவர்களிடம் வந்தது ஆறே மனுக்கள் தானா ? இதிலே வேடிக்கையும் வேதனையும் என்னவென்றால் இந்த ஆறு பேரும் செலக்ட் பண்ணப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஆறு பேரிலே ஒருவர் கூடத் தள்ளிவிடப்படவில்லை. ஆறு பேர் மனுச் செய்து கொண்டார்கள். அந்த ஆறு பேருமே செலக்ட் செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தகுதியுடையவர்கள் ஆறு பேர் வரக் கூடாது என்ற நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. இப்போது தான் அதைப் புரிந்து கொள்கிறேன். தகுதியுள்ளவர்கள் வருகிறார்கள். கேட்டால் இடம் இல்லையென்று சொல்வதற்கில்லை என்ற நிலைமையில் வாய்ப்புத் தரும்போது எப்படித் தவறு என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி : அங்கே தான் என்னுடைய குற்றச் சாட்டு வலுப்பெறுகிறது. நீங்கள் வேண்டியவர்கள் ஆறு பேரைத் தேடிப்பிடித்து அவர்களுக்கு அந்த இடத்தைத் தந்திருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம் ஜி. இராமச்சந்திரன் : குற்றச்சாட்டு சொல்லலாம். அதை நிரூபிக்க வேண்டியதும் அவர்களுடைய பொறுப்பு என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்; வாயால் சொல்வது அல்ல. எத்த வகையில் எந்த

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 6

லாபத்தைக் கருதி, யாருடைய துணையோடு, யாருடைய உதவியோடு, யாருடைய ஒத்தாசையோடு, யாருடைய சிபாரிசோடு செய்தேன் என்பதற்கான ஆதாரத்தைக் காண்பித்தால் நிச்சயமாக அதற்குரிய பொறுப்பை நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயார்.

திரு. க. அன்பழகன் : முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நேரடியாக விண்ணப்பம் தரலாமா ? நான் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது எனக்கு அப்படி விண்ணப்பம் வந்திருந்தால், அல்லது முதலமைச்சருக்கு விண்ணப்பங்கள் வந்திருந்தால் அந்த விண்ணப்பங்கள் பரிசீலிக்கப் பெற்றிருந்தால் நீங்கள் குறை சொல்லமாட்டீர்களா ? அப்படி நான் அமைச்சராக இருந்தபோது ஒரு விண்ணப்பம் வந்து, அதை நான் பெற்றுக் கொண்டு பரிசீலித்து, நியாயம் இருக்கிறது என்று இடம் பெறச் செய்திருந்தால் எவ்வளவு பெரிய குற்றச்சாட்டு என் மீது சுமத்தப் பெற்றிருக்கும்?

இன்றைக்கு அந்த விண்ணப்பங்கள் முறைப்படி அதிகாரிகளால் பரிசீலிக்கப்பட்டது என்று சொல்ல வேண்டிய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ தன்னிடத்திலே தரப்பட்டது என்று கூட அவரே சொல்லுகிற அளவுக்கு ஒரு நிலைமை இருக்குமானால் அப்படி அவரிடத்தில் சொல்லி அதற்காக இடம் தருவது என்ற முறை ஏற்பட்டுவிடலாமா ? மத்திய அரசு அனுப்பினால் முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாமே தவிர, மாணவர்களுடைய விண்ணப்பம் முதலமைச்சருக்கு நேரடியாகத் தரப்படலாமா என்பதைத் தெரிவிக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: நான் சொல்வதை இன்னமும் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று கருதுகிறேன். தரப்பட்டன என்றால் வரப்பெற்றன என்றுதான் பொருள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். எப்படி வந்தது என்றால், மனு வந்து சேர்ந்தது என்றுதான் பொருள். அதை நானே நேராகப் பெற்றேன் என்று பொருள் அல்ல. அதில் பொறுப்பு என்பது நான் தவறு செய்திருந்தால் பொறுப்பு என்பதற்காகத்தான் பேசுகிறேன்.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சினைகளில் பேராசிரியர் அவர்கள் மிக மிகத் தீவிரமாக தன்னுடைய எண்ணங்களை வெளியே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் பழைய விவரங்களை எல்லாம் கிளற வேண்டாம் என்றுதான் என்னுடைய வேலையை முடித்துக்கொண்டு, என்னுடைய பதிலை முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் இப்படி ஒவ்வொன்றையும் திரும்பத் திரும்ப.. .. ..

1979 நவம்பர் 6]

திரு. க. அன்பழகன்: தயவு செய்து பழைய விவரங்களைக் கிளறுவதாகச் சொல்லி குற்றம் சாட்டுவதாக இருந்தால் தாங்கள் தாராளமாக என்மீது குற்றம் சாட்டுங்கள். நான் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். நான் அஞ்சுகிற பழக்கம் உள்ளவன் அல்ல. அடங்குகிற பழக்கம் உள்ளவனே தவிர, அஞ்சுகிற பழக்கம் உள்ளவன் அல்ல. குற்றசாட்டைச் சொல்வது என்று சொன்னால் அந்தக் குற்றச்சாட்டை நிரூபிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டு கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேராசிரியர் அவர்களுடைய அந்த நல் லெண்ணத்திற்கு நன்றி கூறி அதைப் பற்றி விளக்கம் கூறுகிற நேரத்தில் கூறுவேன் என்று சொல்லி, அந்தக் கோப்புக்காகக் காத்திருக்கிறேன். அதற்கிடையில், மற்றக் காரியங் களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கிற மக்கள் கல்விக்கான வாய்ப்புகளைப் பெறுவதற்காக புதிய அரசாணை ஒன்று, 9000 ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டு அரசு வெளியிட்டிருப்பதாக அடிக்கடி முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசு கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் இருக்கும் மக்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் வேலை செய்பவர்கள் எல்லாம் நல்ல உத்தியோகத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள், நல்ல வசதியில் இருக்கக் கூடியவர்கள், நம்முடைய நாட்டைப் பற்றி அக்கறை கொள்ளா தவர்கள். அவர்களுக்கு ஆறு இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு நம் முடைய சமுதாயத்தில் இருக்கிற அடித்தள மக்களுக்கு அந்த வாய்ப்புக் கிடைக்காமல் செய்வது நியாயந்தானா? அது எந்த அடிப்படையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் திருப்பித் திருப்பிக் கேட்கிறேன்.

(நண்பகல் 12–00)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் புதிய பாயிண்ட் ஒன்றும் எழுப்பவில்லையே, ஏற்கெனவே சொன்னதைத் தான் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். ஒதுக்கிவைக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு இதனால் எந்தவிதமான பாதகமும் இல்லை என்ற புள்ளிவிவரத்தைச் சொல்கிறேன். மீண்டும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். சொன்ன பதிலுக்கு மீண்டும் மீண்டும் கேள்வி கேட்டால் என்ன சொல்வது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: எனக்கு எழுகின்ற ஐயப்பாடே 1015-ஓடு இன்னொரு 15–ஐயும் சேர்க்கிறீர்கள். அதற்காக அனுமதியைப் பெறுகிறீர்கள். 1030 என்று விளம்பரப்படுத்தி, அதிலே நீங்கள் சொல்கிற பிராஸ்பெக்ட்ஸ் எல்லாம் விளம்பரபடுத்திய போதே அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டுத் தமிழர்களுக்கு, கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு, விளையாட்டுச் சாதனை புரிந்தவர்களுக்கு என்று எல்லாம் ஏன் அப்போதே சேர்த்து இருக்கக்கூடாது? 1015 முடிந்த பிறகு ஏன் அது சேர்க்கப்பட வேண்டும்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரும்பத் திரும்ப ஒரே கேள்வி வேறு வேறு வார்த்தைகளில் வருகின்றது, சொன்ன பதிலை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று நான் கருதவில்லை. மீண்டும் சொல்கிறேன், அந்த விண்ணப்பங்கள் நான் நேரிலே சென்ற போது இப்படி எங்களுக்குத் தேவைப்படும் நிலைமை இருக்கிறது, வருவோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள், அவர்கள் எத்தனை பேர்கள் வருவார்கள் என்று நமக்குத் தெரியாது. மற்றவர் களுக்கு என்று ஒதுக்காமல் அவர்களுக்கு அமெரிக்காவுக்காக மட்டும் உரிய இடங்கள் இத்தனை என்று ஒதுக்கிவைத்தால் வேறு பிரச்சினைகள் உருவாகும் என்ற காரணத்தால் அதை நாங்கள் வெளியிட விரும்பவில்லை.

இன்னொன்றையும்சொல்ல விரும்புகிறேன். மொரிஷியஸ் தீவிலிருந்து கேட்கிற எண்ணிக்கை அதிகம், அது அத்தனையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடிய வில்லை, அதைப்போன்றே இந்தோனேஷியாவிலிருந்தும் கேட்கிறார்கள், அது அவ்வளவையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடிய வில்லை, ஆகவே இப்படி நீண்டுகொண்டே போகக்கூடாது, நீண்ட பட்டியலை வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இருக்கக் கூடாது என்ற காரணத்திற்காகத்தான் அவர்கள் உண்மை யிலேயே இங்கே வந்து படிக்க விரும்புகிறார்கள், இங்கே வந்து இருக்க விரும்புகிறார்கள் என்ற சூழ்நிலையில் அவர்கள் வேண்டு கோளாக வைக்கும் பொழுது அவர்களுக்கு வாய்ப்புத் தருகிறோம் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே ஒரு புள்ளிவிவரத்தை நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டி ருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசிய பொழுது குடிநீர்ப் பிரச்சினைப்பற்றி, சாலைகள் பற்றி, போக்குவரத்து பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டுப் பேசியிருக் கிறார்கள். தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம், கிராமக்குடி நீர் திட்டம் என்ன என்ன நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள், நிறை வேற்றப்படவில்லை, எதையும் செய்யவில்லை என்பது போன்ற குற்றச்சாட்டுக்களைக் கூட இங்கே குறிப்பிடுகிற அளவுக்குப் பேசி னார்கள், இந்த வகையில் நான் சிலவற்றைக் குறிப்பிட விரும்பு கிறேன்.

1979 நவம்பர் 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

1971–72 ஆம் ஆண்டு எதுவும் இல்லை; அதற்குப் பிறகு அரசு ஆணையிட்ட தொகை ரூபாய் 2·74. இலட்சம் ஆழ்துளைக் கிணறுகள் 2, பயன் அடைந்த சிற்றூர்களின் எண்ணிக்கை 2, பயன் அடைந்த மக்கள் தொகை லட்சத்தில் 0·005, செலவழித்த ரூபாய் 2·15 இலட்சம்.

1972–73– நிதி ஒதுக்கீடு இல்லை. ஆனாலும் அரசு ஆணையிட்ட தொகை ரூபாய் 120.20 இலட்சம் என்பதை இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆழ்துளைக் கிணறுகளின் எண்ணிக்கை 220, பயன் அடைந்த சிற்றூர்களின எண்ணிக்கை 220, பயன் அடைந்த மக்கள் தொகை இலட்சத்தில் 0·829, செலவழித்த தொகை ரூபாய் 150·72 இலட்சம்.

1973–74 ஒதுக்கீடு ரூபாய் 250 இலட்சம், ஆணையிட்ட தொகை ரூபாய் 95 இலட்சம், ஆழ்துளை கிணறுகளின் எண்ணிக்கை 237, பயன் அடைந்த சிற்றூர்களின் எண்ணிக்கை 237, பயன் அடைந்த மக்கள் தொகை லட்சத்தில் 4·100, செலவழித்த தொகை ரூபாய் இலட்சத்தில் 165.52.

1974-75–ல் நிதி ஒதுக்கீடு ரூபாய் 250 இலட்சம், அரசு ஆணையிட்ட தொகை ரூபாய் 450.00 இலட்சம், ஆழ்துளைக் கிணறுகளின் எண்ணிக்கை 2,500, பயனடைந்த சிற்றூர்களின் எண்ணிக்கை 2,244, பயனடைந்த மக்கள் தொகை இலட்சத்தில் 13·230, செலவழித்த தொகை ரூபாய் இலட்சத்தில் 505.62.

1975–76–ல் நிதி ஒதுக்கீடு ரூபாய் 325 இலட்சம், அரசு ஆணையிட்ட தொகை ரூபாய் 350 இலட்சம், ஆழ்துளைக் கிணறுகளின் எண்ணிக்கை 4,007, பயனடைந்த சிற்றூர்களின் எண்ணிக்கை 4,037, பயனடைந்த மக்கள் தொகை இலட்சத்தில் 31.690, செலவழித்த தொகை ரூபாய் இலட்சத்தில் 503.75.

1976–77–ல் நிதி ஒதுக்கீடு ரூபாய் 300, இலட்சம் அரசு ஆணையிட்ட தொகை ரூபாய் 1,205.93. இலட்சம் ஆழ்துளைக் கிணறுகளின் எண்ணிக்கை 8,466, பயனடைந்த சிற்றூர்களின் எண்ணிக்கை 9,470, பயனடைந்த மக்கள் தொகை இலட்சத்தில் 32.270. செலவழித்த தொகை ரூபாய் இலட்சத்தில் 388.00.

1977–78–ல் நிதி ஒதுக்கீடு ரூபாய் 400, இலட்சம் அரசு ஆணையிட்ட தொகை ரூபாய் 717.30. இலட்சம் ஆழ்துளைக் கிணறுகளின் எண்ணிக்கை 3,712, பயனடைந்த சிற்றூர்களின் எண்ணிக்கை 2,888, பயனடைந்த மக்கள் தொகை இலட்சத்தில் 14.590. செலவழித்த தொகை ரூபாய் இலட்சத்தில் 675.69.

[திரு. எம். ஜீ. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 6

1978-79-ல் நிதி ஒதுக்கீடு ரூபாய் 600, இலட்சம் அரசு ஆணையிட்ட தொகை ரூபாய் 1316.87. இலட்சம் ஆழ்துளைக் கிணறுகளின் எண்ணிக்கை 1,921, பயனடைந்த சிற்றூர்களின் எண்ணிக்கை 1,404, பயனடைந்த மக்கள் தொகை இலட்சத்தில் 7.440, செலவழித்த தொகை ரூபாய் இலட்சத்தில் 860.30.

1979-80-ல் நிதி ஒதுக்கீடு ரூபாய் 1,200, இலட்சம் அரசு ஆணையிட்ட தொகை ரூபாய் 600 இலட்சம், ஆழ்துளைக் கிணறுகளின் எண்ணிக்கை 900, பயனடைந்த சிற்றூர்களின் எண்ணிக்கை 282, பயனடைந்த மக்கள் தொகை இலட்சத்தில், 850, செலவழித்த தொகை ரூபாய் இலட்சத்தில் 317.61.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே. . .

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜீ. இராமச்சந்திரன் : நான் தொடர்ந்து பேசவேண்டும் தயவு செய்து குறுக்கிட வேண்டாம்.

மதுராந்தகம் எம். எல். ஏ., அவர்கள் போக்குவரத்துத் துறையில் இந்த அரசின் கொள்கை என்ன, என்று கேட்டு அவர்கள் முன்பே பேசியதை இங்கே நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

''தேசிய மயம் ஒன்றா, இரண்டா அல்லது மூன்றா என்று நீங்கள் சொல்வீர்களானால், என்னைப் போன்றவர்கள் அல்லது ஒரு பஸ், இரண்டு பஸ் வைத்திருப்பவர்கள் கால்நடை அமைச்சரிடம் போய் 2 எருமை மாடாவது வாங்கிக் கொண்டு, பஸ்ஸை விட்டு விடுவான். ஒன்று, இத்தனை பஸ்களுக்கு மேல் தேசிய மயம் என்று தெரிவியுங்கள், அல்லது 'கம்பிளீட்' தேசியமயம் என்று தெரிவியுங்கள். ஆக, இரண்டுங்கெட்டான் நிலையில் ஆளை சாகடிக்காதீர்கள்'' என்று தெரிவித்திருக்கின்ற கருத்தை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) இது 78-லே பேசியது.

திரு. புஷ்பராஜ் அவர்கள் பேசும்பொழுது சிறந்த நிர்வாகத்துடன் மக்களுக்கு பேருந்து உரிமையாளர்கள் சேவை செய்ய வேண்டுமானால், குறைந்தது ஐந்து பஸ்களையாவது வைத்து நடத்தினால்தான் கட்டுப்படியாகும் என்பது என் அபிப்பிராயம் என்றும், தேசிய மயத் திட்டத்திற்குள் சிறிய பஸ் உரிமையாளர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க எண்ணும்போது அந்த சிறிய பஸ் உரிமையாளர்கள் பொதுமக்களுக்குச் சேவை செய்யவும், தொழிலாளர்கள் நலன் பாதுகாக்கப்படவும், சிறந்த முறையில் ஒரு நல்ல சர்வீசை நடத்த வேண்டுமானால் குறைந்தபட்சம் ஐந்து பேருந்துகளாவது நடத்தும் அளவிற்கு அவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

1979 நவம்பர் 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[போவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

திரு. பொ. விஜயராகவன் அவர்கள் 20-3-78-ல் பேசி இருக்கிறார்கள். ''கடந்த ஆளுநர் ஆட்சிக்கு முந்தைய அரசு பத்துப் பேருந்துகளை உரிமையாளர்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கூறினார்கள். அப்படிக் கூறுகின்ற நேரத்தில் பினாமிகள் பலர் அந்தமாதிரி பேருந்துகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற குறை சுட்டிக்காட்டப்பெற்றது. அந்தப் பினாமிகள் அப்படி வைத்துக்கொள்வார்களேயானால் அவைகளை இந்த அரசே நடத்துவதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் சிறு பேருந்து உரிமையாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் எத்தனை பேருந்துகளை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதைத் திட்டவட்டமாக இந்த அரசு அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்'' என்று சொன்னார்கள்.

நண்பர் திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள், 20-3-78-ல் பேசியிருக்கிறார்கள், ''குறிப்பாக அரசாங்கம் தனியார் எவ்வளவு பஸ்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அறிவிக்காததன் விளைவாக மூன்று பஸ்கள், இரண்டு பஸ்கள், நான்கு பஸ்கள் வைத்திருப்பவர்கள் கடன்பெற முடிவதில்லை. அப்படிக் கடன் கிடைக்காததால் அதை சீர்படுத்த முடியவில்லை. அப்படி சீர்படுத்த முடியாததால் தொழிலாளர்களுக்கு வேலையிழப்பு'' என்றும், ''தேசியமயமாக்குகிறோம் என்ற பெயரில் நான்கு ஓட்டை பஸ்கள், இரண்டு டப்பா பஸ்கள் இவற்றை தேசியமாக்கி அரசுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுத்துகிற நிலையைப் பற்றி அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும் என்று குறிப்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.'' என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 12-10]

20-3-1978 அன்று, திரு. டி. பி. எம். பெரியசாமி இதே மன்றத்தில் பேசியதாவது: ''..... தேசியமயமாக்கப்பட்ட கொள்கைகளில் 1971 ஆம் ஆண்டில் 10 பஸ்களுக்குமேல் வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கு மேலும் உரிமம் வழங்கத் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. அப்படி 10 பேருந்துகள் வைத்திருப்பவர்கள் எவ்வளவு பேர்களிடம், தனியார்களிடமும் வங்கிகளிலும் கடன் பெற்றிருப்பார்கள் என்பதைப் பார்த்து அவர்கள் வறுமையை அகற்றுகின்ற வகையில், அவர்கள் மேலும் உரிமம் கேட்டால் புதிய உரிமங்கள் கொடுப்பது எந்தவிதமான சிக்கலையும் உண்டாக்காது. அதே நேரத்தில் படித்த இளைஞர்களுக்கு, பொறியியல் படித்த இளைஞர்கள் உரிமம் கேட்டால் அவர்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுத்து அதை அரசின் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்'' என்று பேசியிருக்கிறார்கள்.

20-3-1978 அன்று திரு. மார்க்கபந்து அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது, ''....தனியார்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற பஸ்களின் எண்ணிக்கை மூன்று பஸ்கள் என்று இப்போது நிர்ணயித்திருக்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 6

கிறார்கள். அது அன்-எக்னாமிக்கல் என்று சொல்ல விரும்பு கிறேன். காரணம் ஒரு பஸ் நின்றுவிடுகிறபோது அதற்கு மாறுதல் செய்கிற முறையில் குறைந்தபட்சம் ஒரு ஐந்து பஸ் களாவது ஒரு தனிப்பட்ட ஆப்பரேட்டரிடம் கொடுக்கப்படு மானால்தான் They can run on economical basis என்ற முறையிலும், தனிப்பட்டவர்கள் நஷ்டமடையாத வகையிலும அந்த எண் ணிக்கையை ஐந்து பஸ்கள் என்று நிர்ணயம் செய்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்'' என்று பேசியிருக் கிறார்.

அதே நாளில், திரு. எம்.ஏ. லத்தீப் அவர்கள்''..... ஒட்டு மொத்தமாக தேசியமயமாக்குவதும்கூட இந்த அரசுக்கு ஆபத்தைத்தான் விளைவிக்கும். இதையும் அரசு கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். எல்லாவற்றையும் ஒரே நிர்வாகத் தின்கீழ் வைத்துக்கொள்ளும்போது, ஏதாவது ஒரு காரணத்தைக் கூறிக்கொண்டு ஒரு வேலை நிறுத்தம் என்று தொழிலாளர்கள் சொல்கிறபோது, இந்த நாடே ஸ்தம்பித்து விடக்கூடும். எனவே, சில இடங்களைத் தனியார்கள் இடத்திலே கொடுங்கள். அது நாட்டுக்கு நல்லதும்கூட என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்'' என்று கொள்கையைப் பற்றி அவர்கள் விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் மேலும் சொல்கிறார், ''.....தனியார் துறையிலே அதிகப்படியான உரிமங்கள், பர்மிட்ஸ் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதற்கு அரசு ஒரு உத்தரவு போட்டு, அதை உடனடியாக அமுல் படுத்துவது நல்லது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே மாதிரி, அப்படி நிர்ணயம் செய்கிறபோது அதிகப்பட்சமான பேருந்துகளை வைத்திருக்கும் உரிமையாளர்கள், அவைகளைத் தங்களுடைய பங்குதாரர்களுக்கோ அல்லது குடும்பத்திலே உள்ளவர்களுக்கோ பிரித்துக் கொள்ளவும் அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்'' என்று நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1977-ல், திரு. சுப்பு அவர்கள் ''.....தேசிய மயமாக்கப்படுவதை நான் எதிர்க்கவில்லை. போக்குவரத்துக் கழகங்களில் நிறைய பஸ்களும், தனியார் இடத்திலே சில பஸ் களும் இருக்கின்றன. தனியார்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற போது, சிறிய அளவில் 3, 4, 5 பஸ்கள் வைத்திருப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். அன்றைய தினம் ஆளும் கட்சியிடம் கம்யூனிஸ்டு கட்சியினர் பல்வேறு மனுக்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி சிறு பஸ் முதலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்கள் தொழில் நசிந்து போக வேண்டுமென்றும் நான் சொல்லவில்லை. கேரளாவிலே நேஷனலைஸ் செய்து, பின்னர் டீ-நேஷனலைஸ்

1979 நவம்பர் 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

செய்திருக்கிறார்கள். செக்கோஸ்லேவியாவிலும் அதேமாதிரி செய்திருக்கிறார்கள். குஜராத், மகாராஷ்டிராவிலே, பஸ்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து, பஸ்களின் டாப்களின் மேலே எல்லாம்கூட ஆட்களை ஏற்றிச் செல்கிறார்கள். ஆகவே, சிறிய அளவிலே பஸ்கள் என்ற அளவிலே, 2, 3 பஸ்கள் வைத்துக் கொண்டு, அந்தத் தொழிலிலே அவர்கள் குடும்பத்திலே ஒருவர் டிரைவர், மற்றொருவர் கண்டக்டர், இன்னொருவர் மானேஜர் என்ற முறையிலே ஒரு குடும்பமே அதை நடத்திக்கொண்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்டதை எடுத்துக் கொண்டால், அந்தக் குடும்பமே தெருவிலே போகக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படும்'' என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

1977-ல், திரு. லத்தீப் அவர்கள் ''.....சர்க்கார் துறைக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற அத்தனை சலுகைகளும், தனியார் துறைக்குக் கொடுத்தால்தான் ஒரு துறை நன்கு செயல்பட முடியும். இல்லாவிட்டால், இன்றைக்கு சாதாரணமாக ஒரு பஸ் அல்லது 2, 3, 5 பஸ்கள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் எங்கே இருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னால், அவர்களுக்குப் போடப்படுகின்ற வரிகளின் காரணமாகவும், கொடுக்கப்படுகின்ற நெருக்கடிகளின் காரணமாகவும், தொல்லைகளின் காரணமாகவும், அவர்கள் எல்லோரும் மார்வாடிக் கடைகளிலேதான் இருக்கிறார்கள். மார்வாடிகளிடம் கடன் வாங்காத ஒரு பஸ் அல்லது 2, 3 பஸ் அதிபர்கள் யார் என்று சொன்னால், அவர்களைத் தேடித்தான் பார்க்க வேண்டும். மார்வாடிகளிடம் அவர்கள் இன்றைக்கு அடகு வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலையில்தான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு எந்த வகையிலே சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை இந்த அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்'' என்று பேசியிருக்கிறார். அதைப்போல், கூத்தக்குடி சண்முகம், மற்றும் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட அதே போன்ற கருத்தை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

அதே சமயம் நாங்கள் இந்த பஸ்போக்குவரத்து சம்பந்தமாக, இதுவரையில் எந்தெந்தக் காரியத்தைச் செய்திருக்கின்றோம் என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று நான் குறிப்பிடுகின்றேன்.

அனைத்து போக்குவரத்துக் கழகங்களைப்பற்றி இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வருவதற்கு முன்னும், பின்னும்.

பேருந்துகளின் எண்ணிக்கை—

1974–75	..	..	4,252
1975–76	..	..	4,400
1976–77	..	..	4,936

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 6

1977–78	.. ..	5,118
1978–79	.. ..	5,372
1979–80, 6 மாதங்களில்	..	6,040

இலாப, நஷ்டங்கள் –

(ரூபாய்)

1974–75-ல்	..	170.76 இலட்சம் நஷ்டம்.
1975–76-ல்	..	845.24 இலட்சம் நஷ்டம்.
1976–77-ல்	..	46.53 இலட்சம் இலாபம்.
1977–78-ல்	..	419.24 இலட்சம் இலாபம்.
1978–79-ல்	..	808.94 இலட்சம் இலாபம்.
1979–80-ல் 6 மாதங்களில்.		586.53 இலட்சம் இலாபம்.

போனஸ்—

		ரூபாய்
1974–75	.. ..	89.97 இலட்சம்
1975–76	.. ..	17.52 இலட்சம்
1976–77	.. ..	128.92 இலட்சம்
1977–78	.. ..	177.72 இலட்சம்
1978–79	.. ..	224.69 இலட்சம்

இந்த ஆண்டு இன்னும் கொடுக்கவில்லை.

வழித்தடங்கள்—

1974–75	.. ..	1,441
1975–76	.. ..	1,930
1976–77	.. ..	1,746
1977–78	.. ..	2,204
1978–79	.. ..	2,550
1979–80-ல் 6 மாதங்கள் வரையிலும்.		2,871

1979 நவம்பர் 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பயன் அடைந்த கிராம மக்களின் தொகை—

(இலட்சத்தில்.)

1974–75-ல்	..	0.82
1975–76-ல்	..	1.76
1976–77-ல்	..	1.85
1977–78-ல்	..	6.43
1978–79-ல்	..	16.71
1979–80-ல்	..	11.32

6 மாதங்கள் வரையில்.

பயன் அடைந்த கிராமங்களின் எண்ணிக்கை—

1974–75	..	64
1975–76	..	125
1976–77	..	145
1977–78	..	386
1978–79	..	1,071
1979–80-ல்	..	682

6 மாதங்கள் வரையில்.

வேலை வாய்ப்புப் பெற்ற தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை —

1974–75	..	25,408
1975–76	..	13,553
1976–77	..	35,822
1977–78	..	38,415
1978–79	..	42,170
1979–80-ல்	..	45,418

6 மாதங்கள் வரை

ஒவ்வொரு போக்குவரத்து கழகத்தின் சார்பாகவும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் (பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகம்) பேருந்துகளின் எண்ணிக்கை —

1974–75	..	529
1975–76	..	606
1976–77	..	649
1977–78	..	712
1978–79	..	811
1979–80-ல்	..	875

6 மாதங்கள் வரை

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 6

(பிற்பகல் 12-20)

லாபம்—நஷ்டம் (ரூபாய் லட்சத்தில்)—74—75-ல் 8.78; 75—76-ல் 61.54; இது பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் கணக்கு; 76—77-ல் 85.40; 77—78-ல் 160.26. 78—79-ல் 217.22; இந்த 6 மாதங்களில் லாபம் 194.24.

போனஸ் சதவிகிதம்— 74—75-ல் 18%; 75—76-ல் இல்லை. 76—77-ல் 13.30%; 77—78-ல் 20%; 78—79-ல் 20% இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை.

வழித்தடங்கள் மொத்தம்— 74—75-ல் 319; 75—76-ல் 351; 76—77-ல் 360; 77—78-ல் 388; 78—79-ல் 451, இதுவரையில் 79—80-ல் 498.

பயனடைந்த கிராமங்களின் எண்ணிக்கை— 74—75-ல் 18; 75—76-ல் 46; 76—77-ல் 49; 77—78-ல் 170; 78—79-ல் 417, 79—80-ல் இதுவரையில் 170.

பயனடைந்த மக்கள் தொகை இலட்சத்தில்— 75—76-ல் 0.36; 76—77-ல் 0.81; 77—78-ல் 3.51; 78—79-ல் 7.73; 79—80-ல் 3.51.

வேலை வாய்ப்புகள் பெற்ற தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை— 1974—75-ல் 4,309; 1975—76-ல் 4,493; 76—77-ல் 5,015; 1977—78-ல் 5,536; 1978—79-ல் 5,969; இதுவரையில் 1979—80-ல் 6,296.

கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் முன்னேற்றம். பேருந்துகளின் எண்ணிக்கை—74—75-ல் 486; 75—76-ல் 524; 76—77-ல் 521; 77—78-ல் 528; 78—79-ல் 558; 79—80-ல் 593.

இதை நான் இவ்வளவு விளக்கமாகக் கொடுப்பதற்குக் காரணம், திரு. கூத்தகுடி சண்முகம் போன்றவர்கள் எல்லாம் இந்த அரசு பேருந்துகள் விடவில்லை, இதைப்பற்றி பொறுப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று அந்த அளவில் கருத்தைச் சொல்லாவிட்டாலும், பல பேர் அப்படி எண்ணிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால், இவைகளை இங்கே நான் படித்துச்சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாக்கப் பட்டிருக்கிறேன்.

லாப—நஷ்டம் (ரூபாய் இலட்சத்தில்)— 74—75-ல் 65; 75-76-ல் 82.57; 76—77-ல் 17.61; 77—78-ல் 74.79; 78—79-ல் 148.86; 79—80-ல் 134.46—இந்த 6 மாதத்திற்கு இடையில்.

போனஸ் சதவிகிதம் 74—75-ல் 4%; 75-76-ல் இல்லை, 76—77-ல் 8.33%; 77—78-ல் 15%; 78—79-ல் 20%; இந்த ஆண்டு இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை.

1979 நவம்பர் 6] [திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வழித்தடங்கள்—1974–75-ல் 306; 1975–76-ல் 318; 1976–77-ல் 327; 1977–78-ல் 344; 1978–79-ல் 371; இந்த 6 மாத காலத்திற்குள் 390.

பயன் அடைந்த கிராமங்களின் எண்ணிக்கை—1974–75-ல் 18: 75–76-ல் 29; 76–77-ல் 6; 77–78-ல் 15; 78–79-ல் 20; 79–80-ல் இந்த 6 மாதங்களில் 28.

பயனடைந்த மக்கள் தொகை—10,000; 23,000; 20,000; 29,000; 3,10,000, இந்த ஆண்டு இது வரையில் 39,000.

வேலைவாய்ப்பு பெற்ற தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை :—3,753; 3,714 4,024; 1977–78-ல் 4,043; 1978–79-ல் 4,277; இந்த ஆண்டு இதுவரையில் 4,418.

இப்படி ஒவ்வொரு பேருந்துகளிலும் வெவ்வேறு வகையில் அபிவிருத்தி என்ற நிலையில் காரியங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, நடைபெற்று வந்திருக்கிறதே தவிர முன்னால் இருந்ததைவிட குறைவாகவோ அதைவிட நஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்ற வகையிலோ போனஸ் கொடுப்பதில் குறைந்த நிலையிலோ இந்த ஆட்சி எந்தத் தவறையும் செய்யவில்லை என்பதையும் அக்கறை காட்டாமல் இல்லை என்பதையும் சேர்ந்து போனதன் காரணமாக இயங்காமல் இருக்கிறோம்; அதிகாரிகள் இயங்காமல் இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை என்பதையும் இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசும்போது பணம் கைமாறியது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். சென்ற கூட்டத் தொடரில் என்று நினைக்கிறேன். 25 இலட்சம், 26 இலட்சம் பின்னர் 21 இலட்சத்தைக் கொடுத்தார்கள் என்றும், 45 இலட்சம் கை மாறியது என்றும் சொன்னார்கள். இப்போது 75 இலட்சத்திற்கு போய், அது ஒரு கோடியாக மாறி அதற்குப் பிறகு ஒரு கோடிக்குக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற முறையிலே குற்றஞ்சாட்டி கூறப்பட்டது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தி.மு.க. உள்ளிட்ட பல கட்சிகளின் முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மைய அரசுக்கு அனுப்பிய விண்ணப்பத்தைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 24–4–1977 அன்று தனியார் துறையில் சிறு பஸ் உரிமையாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பும் சலுகையும் அளிக்க வேண்டுமென்று தி.மு.க. உள்ளிட்ட பல முன்னாள் கட்சிகளின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கையெழுத்திட்டு, மைய அரசுக்கு மனுக்கள் கொடுத்துள்ளார்கள்,

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 6

இந்த மனு கொடுத்த பின்னால், 3–11–1977-ந் தேதி ஜி.ஓ. 634 ஆணைப்படி, ஆளுநர் ஆட்சியின்போது, 3 பஸ்கள் வரை வைத்திருக்கும் தனியார் பஸ் உரிமையாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் தி.மு.க. ஆட்சியில் முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஜி.ஓ. 634 மூலம் பாதுகாப்பும் சலுகையும் பெறாத 3 பஸ்களுக்கு மேல் வைத்துள்ள தனியார் பஸ் உரிமையாளர்களுக்கு ஏற்கெனவே இருந்த பாதுகாப்பும் சலுகையும் தர வேண்டுமென்று மனுத் தந்திருக்கிறார்கள். அப்படித் தனியார் பஸ் உரிமையாளர்களுக்காக சலுகை கேட்டு மைய அரசுக்கு தி.மு.க. ஆட்சி முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஏ.வி.பி. ஆசைத்தம்பி அவர்களும், மாநிலங்கள் அவை தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் கமல நாதன், காதர்ஷா ஆகியோர்களும் கையெழுத்திட்டுள்ளார்கள். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக கல்யாணசுந்தரனார், இந்திரா காங்கிரஸ் முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஆர்.வி. சுவாமிநாதன், ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் தண்டாயுதபாணி ஆகியோர்களும் அந்தக்கடிதத்தில் கையெழுத்திட்டு, அதைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அவர்களுடைய அந்தக் கோரிக்கை எத்தனை நாட்களுக்கு கவனிக்கப் பெறாமல் காத்துக்கிடந்தது என்பதையும், இதற்காக அவர்கள் வழக்கு மன்றத்திற்குப் போயிருக்கிறார்கள் என்பதையும் உணர வேண்டும். இந்த அரசு வந்த பிறகுதான் இதனை ஆராய்ந்து பார்த்து, சிந்தித்து, மன்ற உறுப்பினர்களின் மற்றவர்களின் கருத்திற்கிணங்க இந்த முடிவை எடுத்ததே தவிர, ஏதோ பணம் வாங்கிக்கொண்டு செய்வது என்றால் நாங்கள் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே செய்திருக்கலாம்; அல்லது ஒன்றரை ஆண்டுக்கு முன்னாலேயே செய்திருக்கலாம். இந்தக் கோரிக்கை வைக்கப்பட்டபோதே என்னுடைய நண்பர்கள் சொன்னார்கள்; செய்திருக்கலாம்.

[பிற்பகல் 12.30]

ஆகவே இப்படிப்பட்ட சேற்றை வாரி பூசுகின்ற, வீசுகின்ற முறையில் மற்றவர்கள் எங்களைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு முன்னால், இப்படிப்பட்ட குற்றங்களைச் சொல்லக் கூடாது என்பதைக் கவனத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்....

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கோரிக்கைகள் நியாயம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்திருப்பாரேயானால், அவர் அதை உடனடியாகச் செய்திருக்கலாம். காலதாமதம் செய்ததற்குக் காரணம் தான் இடையிலே நடத்தப்பட்ட பேரம் என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

1979 நவம்பர் 6]

மாண்புமிகு திரு. எம் ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எப்பொழுதுமே எந்தக் குற்றத்தைச் சொல்வதற்கு எதை சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதிலே மிகத் திறமைசாலி என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆனாலும், அதற்கு முன்னால் இந்த அவையிலே என்ன பதில் சொன்னேன் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அதைப்பற்றி இந்த அரசு சிந்திக்கும், நிச்சயமாக முடிவு எடுக்கும் என்று சொல்கிற நேரத்திலேதான் வழக்கு மன்றத்திற்கும் அவர் போயிருந்தார் என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. இந்தச் சூழ்நிலையில், கேட்டு விட்டு பிறகு வேறு வழியின்றி செய்தாக வேண்டுமே என்ற நோக்கத்தில் ஆற அமரச் செய்தால், அங்கே தாமதத்திற்கு காரணம் ஏதோ நடந்திருக்கிறது என்று சொல்வது. உடனே செய்தால், ஏதோ கேட்காமல் செய்து விட்டார்கள், ஏதோ காரணம் இருக்கிறது, ஏதோ நடந்திருக்கிறது என்றெல்லாம் கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தால் அது பொருத்தமாக இருக்காது. அப்படிச் சொல்வதற்கு ஏதாவது ஆதாரம், கடிதமோ அல்லது வேறு ஏதாவதோ இருந்தால் கொண்டு வந்து கொடுங்கள், தாராளமாக வழக்கு மன்றத்திற்குப் போகலாம், அதை நிச்சயமாகச் சந்திப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கேரளத்தில் நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட தடங்கள் 32·9 சதவீதம், மேற்கு வங்காளத்தில் 15.87 சதவீதம், தமிழ் நாட்டில் 1976-ல் 47 சதவீதம், ஆனால் இன்றைய நிலைமை 57 சதவீதம் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்வதினால் நாட்டுடமை ஆக்குகிற திட்டங்களில் எங்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, மாண்பமிகு லத்தீப் அவர்கள் சொன்னது போல தனியார் துறையில் நியாயமாகப் பணியாற்றுகிற தனியார்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தும், அதே நேரத்தில் தொழில்கள் எல்லாவற்றையும் அவர்களே எடுத்துக் கொண்டு பணம் சேர்த்துக் கொள்கிற முதலாளிகளாக ஆகிவிடுகிற நிலைமையை, மாற்றுகிற கொள்கையை நாங்கள் செயல் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அது மட்டும் அல்ல.....

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு திரு. எம் ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். மற்றவர்களுக்கு நாங்கள் ஏதோ சாதகம் காட்டியிருப்பது போலவும், அவர்களுக்கு சாதகம் காட்டவில்லை என்பது போலவும் வரக் கூடாது. ஏதாவது இருந்தால் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேராசிரியர் அவர்களுக்கு எழுதிக் கொடுத்து விடட்டும், அவர் கேட்டுக் கொள்வார்,

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 6

இங்கே ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கே எங்களுடைய கொள்கையைக் சொல்லியாக வேண்டும். தனியார் துறைகளிடம் இருக்கிற புதிய புதிய வழித்தடங்களை எடுத்து தேசிய உடமையாக்கி, நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்றால் கொடுத்து, அதை எப்படிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி முடிவு எடுத்து...

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தயவுசெய்து தலைவர் அவர்கள் அனுமதிக்க வேண்டும்....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு எப்படியும் முடித்தாக வேண்டும் என்று இருக்கிறது. எனக்கு உடல் நலம் சரியாக இல்லை என்று தெரியும். அதனால் இன்றைக்கே 1-1/2 மணிக்குள் முடித்து விட முடிவு செய்திருக்கிறேன்—யாரும் குறுக்கிடாமல் இருந்தால் அது முடியும்....

மாண்புமிகு போவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து லத்தீப் அவர்கள் உட்காருங்கள். முதலமைச்சர் பேசி முடித்த பிறகு நீங்கள் கேளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே இன்னொன்றை நான் சொல்லியாக வேண்டும். அரசினுடைய நிதி நிலைமைக்கு ஏற்ப கொள்கையை நாங்கள் நிறைவேற்றியாக வேண்டும். இங்கே படித்துக் காண்பிக்கப்பட்ட குறிப்பில் 57 சதவீகம் நாம் தேசிய உடமையாக, வழித்தடங்களை ஆக்கியிருக்கிறோம் என்பதையும், நாங்கள் அதற்குப் பின் வாங்கவில்லை, கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் செய்து கொண்டுதான் இருக்கிறோம், நிறைவேற்றிக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம் என்பதையும் குறிப்பிடும்போது, இன்னொன்றையும் தனியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். புதிய தடங்களை, புதிய பேருந்துகளை புதிதாக தனியாரிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்ளும்போது, நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும், உடனடியாக புதுத் தடங்களை, இல்லாத இடங்களுக்கு முதலில் பேருந்துகளை விட வேண்டிய தன் அவசியத்தையும், அவசரத்தையும் எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

கிராமப்புறத்தில் இருக்கிற மக்களுக்கு நாம் எந்த வகையில் எவ்வளவு விரைவில் இந்த பஸ் போக்குவரத்தை, பேருந்துகளை விட நம்மால் முடியுமோ அதைச் செய்து தீர வேண்டும் என்பதில் உங்களிலே யாருக்கும் கருத்து மாறுபாடு இருக்காது. ஆகவே நாம் பணத்தைச் செலவழிக்கும்போது ஓடிக் கொண்டிருக்கிற தடங்களிலே, அந்தப் பேருந்துகளை எடுத்துக்கொள்வதை விட முதலில் தனியார் துறையினர் முன்வந்து எந்தெந்த கிராமப் பகுதிகளில் பேருந்துகள் விட முடியாது என்ற நிலைமையில்

1979 நவம்பர் 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இருக்கிறார்களோ அந்த இடங்களுக்கு அரசாங்கப் பணத்தை செலவழித்து புதுப் பேருந்துகளை விட்டு, அந்தச் சாலைகளை மேம்படுத்தி சீர்படுத்த வழிவகைகளைக் கண்டு அதை நிறை வேற்றிக் கொண்ட பின் மறுபடியும் தேசியமயமாக்குவதை நாம் தொடர்வோம், தொடர வேண்டும் என்பது எங்களுடைய கருத்தாகும். ஆனால் அதற்காக தற்காலிகமாக தேசியமயமாக்குகிற கொள்கையை நாங்கள் விட்டுவிட்டோம், நிறுத்தி வைக்கிறோம் என்றல்ல. சிறுகச் சிறுக அதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதிக அளவில் கிராமப்புறங்களோடு தொடர்பு கொள்ள புதிய பேருந்துகளை விட தனியார் துறை தயாராக இல்லை என்ற காரணத்தால் அரசாங்கம் அதைச் செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் அந்தப் பணியை நாங்கள் மேற்கொள்கிறோம். தவறுகள் நேரிடுவது இயற்கை. அதைப் பற்றிக் குறை கூறுவது என்றே வைத்துக்கொண்டால் எவ்வளவோ குறிப்புகளை எடுத்துக் காட்டமுடியும்.

ஆனால் ஒன்றை மட்டும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குற்றச்சாட்டு கூறுகிறேன் என்று யாரும் கருதக்கூடாது. நிலைமைகளை சில சமயங்கள் நெருக்கடியாக வரும்போது சில கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்குப் பொறுப் பேற்கிறவர்கள் சில முறைகளைக் கையாள வேண்டிய அவசியம் ஏற்படலாம். அந்த வகையில் ஒரு நிகழ்ச்சி 1975-ம் ஆண்டு நடந்தது என்பதை இந்தக் குறிப்புகள் மூலம் நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். 4-12-1975 அன்றும், 16-12-1975 அன்றும் தனியார் பேருந்து உரிமையாளர்கள் பேருந்துக் கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டு மென்று கோரி அரசாங்கத்திற்கு மனு செய்தனர். இது கோப்பின் பக்கம் 55-66, கொடி 'எல்' உள்ளது. இந்தக் கோரிக்கைமீது ஆலோசனை கேட்கப்பட்டு, முன்னாள் போக்கு வரத்து ஆணையர் 1974-ம் ஆண்டு மே மாதம் கட்டண உயர்வு ஏற்படுத்தியதால் தற்போது கட்டண உயர்வு தேவை இல்லை என அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை கூறினார்கள். இது கோப்பின் பக்கம் 79-80, கொடி 'பி'-யில் உள்ளது. தனியார் துறை பஸ் முதலாளிகளுக்கு $11\frac{1}{4}$ கோடி கூடுதல் வருமானம் தரக் கூடிய அளவிற்கு பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தினால் மோட்டார் வாகன சட்டத்தின்படி வரியை கணிசமாக 150-ல் இருந்து 225 வரை உயர்த்தி அரசாங்கம் வருவாயைப் பெருக்க வேண்டும் என அப்போதிருந்த போக்குவரத்துச் செயலாளரும் நிதித்துறை செயலாளரும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இது கோப்பின் பக்கம் 15—16 கொடி 'ஸி'-ல் உள்ளது. ஆனால் தனியார் பஸ் முதலாளிகளுக்கு $11\frac{1}{4}$ கோடி அதிக வருமானம் வரும் பஸ் கட்டண உயர்வு செய்யப்பட்டபோது அரசாங்கத்திற்கு அதிக வருமானம் தரும் வரி உயர்வு அப்போது செய்யப்படவில்லை. போக்குவரத்து ஆணையரின் ஆலோசனையை மீறி தனியாருக்கு $11\frac{1}{4}$ கோடி ரூபாய் லாபம் கிட்டும் வகையில் பஸ் கட்டண உயர்விற்கான

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 6

செயற்குறிப்பு ஆணைக்காக சுற்றோட்டத்திற்கு விடப்பட்டது. பஸ் கட்டணம் 4 பைசாவிலிருந்து 5 பைசாவாக உயர்த்துவது பற்றி அமைச்சரவை முடிவு செய்யலாம் என்று முன்னாள் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் திரு. ராஜாராம் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். அதை முன்னாள் முதல்வர் ஏற்கும் வகையில் 13-12-1975 அன்று ஒப்பமிட்டுள்ளார்கள். கோப்பின் பக்கம் 31. கொடி 'இ' இந்த மிக முக்கியமான பஸ் கட்டணக் கொள்கையை அமைச்சரவையில் முடிவு செய்யாமல் சுற்றோட்டத்தில் முடிவு செய்யலாம் என்று அமைச்சரவை முடிவெடுத்தார்கள். ஆனால் இந்த முக்கியமான கோப்பு 22-1-1976 அன்று இணைச் செயலரால் சுற்றோட்டத்திற்கு அனுப்பப்பட்டது. இணைச் செயலர் 22—1—76-ல் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள். அடுத்த கட்டமாக அந்தக் கோப்பு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. ராஜாராமுக்குச் செல்ல வேண்டும். ஆனால் அவர்களிடம் செல்லவில்லை. மாறாக முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களுக்கு அந்தக் கோப்பு செல்கிறது.

[பிற்பகல் 12.40]

சுற்றோட்டத்தில் செல்லுகின்ற அந்த கோப்பு இணைச் செயலாளரால் கையெழுத்திடப்பெற்று 22-1-76 அன்று முன்னாள் முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதிக்கு அனுப்பப்பட்டு கையெழுத்திடுகிறார். அவர் கையெழுத்திடும் போது, போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களுடன் பேசப்பட்டது, அவரும் அதை ஒத்துக்கொண்டார் என்று குறிப்பிட்டு, 22-1-76 அன்று கையெழுத்துக்கு மேலே எழுதப்பட்டு அத்துடன் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் ராஜாராம் டூரில் இருக்கிறார் என்றும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாம் ஒரே நாளில் 22-1-76 அன்று போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரின் கையெழுத்தைப் பெறாமலேயேக் கூட முன்னாள் முதல்வர் கையெழுத்திட்டு, அடுத்த நாளே 23-1-76 அன்று சிறப்பு அரசிதழில் 'எக்ஸ்ட்ராடினரி கெஸட்டில்' வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் தனியார் பஸ் முதலாளிகள் 11¼ கோடி ரூபாய் அதிக வருமானம் வருகின்ற பஸ் கட்டண உயர்வை போக்குவரத்துத்துறை ஆணையாளரின் ஆலோசனைக்கு மாறாக ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோப்பின் பக்கம் 34, கொடி 'இ'.

இதைக் குறிப்பிடும்போது, ஏன் இவ்வாறு செய்தார்கள். இது தவறு தான், இதில் லஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டு தான் செய்தார்கள் என்று சொன்னாலும், அதைப் பற்றி விசாரணை செய்கின்ற நேரத்தில் தான் இதிலுள்ள உண்மையை தெரிந்து கொள்ள முடியுமே தவிர, பேசும் போது எதையும் சொல்லிவிடலாம் ஆனால் நடந்தது சந்தேகத்திற்குரியது என்றும் சொல்லலாம் அல்லது சந்தேகத்திற்குரியதல்ல என்றும், அவசரமாக காரியத்தைச் செய்வதற்காக செய்யப்பட்டது என்றும் கூறலாம். அதை ஏற்றுக்கொள்பவர்

1979 நவம்பர் 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

களின் மனப்பக்குவத்தையும், மற்றவர்களின் மீது வைத்திருக்கின்ற நம்பிக்கையையும் பொறுத்திருக்கிறதே தவிர இதை வைத்து மாத்திரம் ஒரு முடிவுக்கு வர முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை. ஆனாலும் இப்படியும் நடக்கிறது, இப்படி நடக்கக்கூடிய சில காரியங்களையும் சரிதான் என்று ஒத்துக் கொள்ளலாம் என்றால். . . .

திரு. மு. கருணாநிதி : ஏற்கனவே தனியார் பஸ்களின் மீது வரி அதிகமாக இருக்கிறது என்று காரணம் காட்டித்தான் இப்படி ஒரு பைசா கட்டண உயர்வுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதே தவிர, முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ இதில் தவறு என்கிற அளவுக்கு படித்துக் காட்டியதில் எதுவும் இல்லை என்பதையும் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கலந்து பேசித்தான் கையெழுத்திட்டிருக்கிறேன் என்று கூறியிருக்கிறேன். அதைப் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் மறுக்கவில்லை. அவர் ஊரில் இல்லை, அதற்கு முன்பு பேசப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கையெழுத்திடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் என்ன தவறு கண்டார் என்று புரியவில்லை. 11¼ கோடி என்று சொல்லும்போது, ஏதோ ஒரு முதலாளிக்கு மட்டும் லாபம் கிடைத்திருப்பது போல் சொல்லப்பட்டது. கிட்டத்தட்ட 3,000, 4,000 தனியார் பஸ் உரிமையாளர்களுக்குள்ள லாபம்தான். அந்த லாபம் இல்லாவிட்டால் அவர்களால் பஸ்களை ஓட்ட முடியாது என்று சொல்லப்பட்டது. ஆகவே 11¼ கோடி என்று ஒரு பெரிய தொகையைக் காட்டிவிடுகின்ற காரணத்தால் ஒருவருக்கே கிடைக்கும் தொகை அல்ல. ஆயிரக்கணக்கான 2,000 3,000 தனியார் பஸ் முதலாளிகளுக்கு வருகின்ற லாபம். இதை பங்கிட்டு பார்த்தால், இந்த 11¼ கோடியும் எவ்வளவு வரும் என்பது நன்றாகத் தெரியும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். சந்தேகப்பட்டால் சந்தேகப்படுகிறேன் என்று சொல்வது மற்றவர்களின் எண்ணத்தைப் பொறுத்தது. இல்லை என்றால் இதில் குற்றம் இல்லை என்று சொல்பவர்களுடைய நம்பிக்கையை பொறுத்தது. ஆனால் குற்றம் சுமத்துவது, குற்றம் சொல்வது என்று சொன்னால் இன்று முழுவதும் பேசிக் கொண்டிருக்க முடியும். ஏனென்றால் அமைச்சரவையில் வைத்து முடிவு செய்ய வேண்டியதை சுற்றோட்டத்தில் விடுவது சுற்றோட்டத்தில் வரும் போது சம்பந்தப்பட்ட துறை அமைச்சர் பார்த்து கையெழுத்துப் போடுவதற்கு முன்பாக முதலமைச்சர் கையெழுத்து போடுவது, கையெழுத்து போட்டுவிட்டு அவர்களிடம் கலந்துவிட்டேன் என்று சொல்வது, அவர்கள் ஊரில் இல்லை என்பது சரியாகத் தோன்றவில்லையென்கின்ற நிலைமையில், என்ன இருந்தாலும் நான்கு பைசாவிலிருந்து ஐந்து பைசாவாக அதிகமாக்கவேண்டும் என்று அதிகாரிகள்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்[[1979 நவம்பர் 6

சொல்லியிருந்தால், அந்த நிலைமையை ஏற்றுக்கொண்டு, அந்த கட்டணை உயர்வுக்கு உத்தரவிட்டு அதை அனுமதித்து இருந்தால், பிரச்னை இருக்காது. குறை இருக்காது. 11¼ கோடி அளவுக்கு கட்டணத்தை உயர்த்துவதற்கு அந்த சிபாரிசை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கும்போது, இதில் ஆயிரம் கோடியா, 500 கோடியா, ஒரு ரூபாயா என்று பார்க்காமல்—சிபாரிசு செய்யாமல் இருக்கும் போது அனுமதிக்கலாமா? இது மாபெரும் குற்றம் என்று சொல்லி இதைவைத்துப்பழி சொல்லவேண்டும் என்ற ஆசையோடு இதைச் சொல்லுகிறேன் என்று யாரும் கருதவேண்டாம். இப்படி சில நேரங்களில் அவரவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலையில் அவசரமாகக் காரியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று எண்ணும்போது, சில முடிவுகளுக்கு வருவது தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கலாம். இது போன்றவைகளை வைத்துக் கொண்டு இதை பெரியக் குற்றச்சாட்டாகக் கொண்டுவருவது பயனுள்ளதா, உண்மையில் அது தேவைதானா? அவசியமிருந்தால், அதைப்பயன்படுத்திய பிறகு, தேவைப்பட்டால்சிலவற்றைக் கிளறிப்பார்ப்பது உண்மையிலேயே தேவைதானா என்பதற்காக இதைச் சுட்டிக்காட்டினேன்.

அதுபோல், பூம்புகாரைப் பற்றிச்சில விளக்கங்களை நான் தந்தாக வேண்டும். இதிலே குற்றச்சாட்டுகள் அடுக்கு அடுக்காக சொன்னபோது, அதற்கான கோப்பையே படித்துக் காண்பித்தேன். ஆனால், இங்கே டி.வி.யைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் உருமைப் பிரச்னை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த உரிமைப் பிரச்னை பற்றி பேசக் கூடாது என்று நினைக்கிறேன். அந்த உரிமைப் பிரச்னை இன்னும் பரிசீலனையில் தான் இருக்கிறது. எழுப்புவதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட வில்லை. ஆனால், முதலமைச்சர் அவர்கள் டி.வி.யைப் பற்றிக் கொண்டு வரலாம். எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: நான் உரிமைப் பிரச்னை பற்றிப் பேசவில்லை. என் நிலை என்ன என்பதைச் சொல்கிறேன். நான் சொல்வது, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் கூறியபோது, கோப்புகளைப் படித்துக் காண்பித்தேன். என்னென்ன நடவடிக்கைகளை முதல் அமைச்சர் எடுக்க முடியுமோ அவைகளை யெல்லாம் எடுத்திருக்கிறேன். ஆதாரங்களைப் படித்துக் காண்பித்தேன். ஆனால், வாஜொலியில் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளைப் பற்றி விமர்சனம் வெளியிடுகின்ற முறையில், ஒரு செய்தியை வெளியிட்டிருந்தார்கள். அதிலே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதைப் பற்றி மட்டும் விளக்கமாக சொல்லிவிட்டு, அதற்குப் பதில் நாளை மறுநாள் முதல் அமைச்சர் சொல்வதாக இருக்கிறார், எல்லோரும்

1979 நவம்பர் 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்ரன்]

என்ன சொல்லப் போகிறார் என்று பரபரப்புடன் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், எதிர்பார்க்கின்றார்கள் என்று வானொலியிலே வெளியிட்டார்கள். என்ன காரணத்தினால், நான் சொன்னதை வெளியிடவில்லை என்பது தெரியவில்லை . . . . .

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதல்வர் டி.வி.யைப் பற்றி விளக்குவது பிரஜுடிஸ் . . . . .

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இந்தப் பிரச்னை டி.வி.யைப் பற்றி அல்ல; வானொலியைப் பற்றியது....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உரிமைப் பிரச்னையைப் பற்றி பேசக் கூடாது என்பதல்ல. முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு பதில் சொல்லுகின்ற உரிமை உண்டு.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, உரிமைப் பிரச்னையை கிளப்பிய பிறகு, உரிமைப் பிரச்னையைப் பற்றி தாங்கள் விளக்கம் கூறுவதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. நான் உரிமைப் பிரச்னையைக் கொண்டு வந்து, அந்த உரிமைப் பிரச்னை இந்தச் சபையிலே எடுத்துக்கொள்ளாதபோது, அந்த உரிமைப் பிரச்னை மீது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எப்படி பதில் சொல்ல முடியும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த உரிமைப் பிரச்னைக்குப் பதில் சொல்லவில்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிறிய விளக்கம் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சட்டப் பிரிவு 186 விதிப்படி, இந்தச் சபையின் மற்ற நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்னர், கேள்வி நேரம் ஒதுக்கப்படாத காரணத்தினால் உரிமைப் பிரச்னைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். ஆனால், சட்டப்படி அப்படி உரிமைப் பிரச்னைகள் எடுக்கப்பட வில்லை . . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். ஏற்கனவே நீங்கள் சொல்லி, முடிவெடுத்தாகிவிட்டது. தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் வானொலியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். வானொலியில் செய்தியை நானும் கேட்டேன். ஆனால், முதலமைச்சர் சொல்வது மாறாக இருக்கிறது. வானொலிச் செய்தியில், நான் சொன்ன குற்றச்சாட்டுக்களை கூறிவிட்டு, முதல் அமைச்சர் நிரூபிக்கத் தவறினால் என்று

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 6

குறிப்பிட்ட அந்த வார்த்தையையும் சொல்லிவிட்டு, முடிவு பற்றி என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார் என்று காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று வானொலியிலே.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வார்த்தைகள் வேண்டுமென்றால் வேறாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் சொல்லப்பட்டது என்பதை கண்டிப்பாகச் சொல்கிறேன். எல்லோரும் முதலமைச்சர் என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார் என்று காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். யாராவது வேண்டுமென்றால், பதிவு செய்யப்பட்ட செய்தியைக் கேட்டுக் கொள்ளலாம்..

திரு. துரை முருகன் : நானும் அந்த நியூசைக் கேட்டேன்.. (குறுக்கீடு) என்னப்பா சொல்கிறீர்கள்?..... துணைசபாநாயகர் அனுமதியோடுதான் நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து நீங்கள் பேசுங்கள், நான் சொல்கிறேன்....

[பிற்பகல் 12.50]

திரு. துரை முருகன் : முதலமைச்சர் குறிப்பிட்ட அந்தச் செய்தியை நானும் வானொலியிலே மாலைச் செய்தியில் கேட்டேன், அன்றைக்கு சட்டமன்ற நடவடிக்கை முடிந்த பிறகு 6½ மணிக்குக் கேட்டேன். பிறகு 7½ மணிக்கு சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகள் பற்றிச் சொன்னதையும் கேட்டேன். அதிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்லப் போகிறார் என்ற பரபரப்பு இருந்ததாகச் சொன்னது போல் அந்தப் பொருள் வருகிற அளவுக்கு உள்ள வார்த்தைகளைக் கூட அவர்கள் உபயோகப்படுத்தவில்லை. நான் முதலமைச்சருக்குத் தைரியமாகச் சொல்லுகிறேன். அவர்கள் படிப்பது எழுதி வைத்துப் படிப்பது. ரெக்கார்டு பண்ணியிருப்பார்கள். சபைக்கு அந்தக் குறிப்பைக் கொண்டு வரச் சொல்லலாம். அதற்கு நான் சேலஞ்ச் எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வானொலிக்காக எத்தனை பேர் இங்கே பரிந்து பேசுகிறார்கள் என்பதும், எந்த அளவுக்கு உத்தரவாதம் தருகிறார்கள் என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்கும்போது உண்மையில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நானும் அன்றுதான் கேட்டேன். அதைத் திரும்பவும் சொல்லுகிறேன். 'ராஜினாமாச் செய்யத் தயார், என்பதைச் சொல்லிவிட்டு அதற்குப் பிறகு நான் படித்த

1979 நவம்பர் 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கோப்புகள் பற்றிய விவரத்தை அவர்கள் வெளியிடவில்லை என்பதை இங்கே நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்லுகிறேன். இதற்கு நான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளத் தயார். ஆனால், நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால் . . . . .

(திரு. துரை முருகன் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் உட்கார வேண்டும். . . . . .

திரு. துரை முருகன் : முதலமைச்சர் அவர்கள் ராஜினாமாச் செய்யத் தயார் என்று சொன்னதை அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது போல். . . . . .

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் பேச எழுந்தீர்கள் என்பதற்காக நான் உட்கார்ந்தேன். இன்னொருவர் பேச ஆரம்பித்து என்னுடைய பேச்சில் குறுக்கிடுவதை நான் நிச்சயமாக இந்த நேரத்தில்.

திரு. துரை முருகன் : I am raising a point of order.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சபையில் நடக்கிற விஷயத்தைப் பற்றி வேண்டுமானால் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ரெய்ஸ் பண்ணலாம். ஏற்கனவே கலைஞர் சொன்னார். முதல்வர் பதில் சொல்லுகிறார். அதே சப்ஜக்டில் நீங்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ரெய்ஸ் பண்ணுவது என்றால் அனுமதிக்க முடியாது. வேறு ஏதாவது இருந்தால் ரெய்ஸ் பண்ணலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: How can anybody raise a point of order to obstruct the proceedings? It is a new ruling. அவர் பேச வேண்டுமென்று நினைக்கிறார். அதற்காக பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொன்னால்—the circumstances of the House clearly indicate,—Everybody knows.

திரு. துரை முருகன் : இவர் இப்போது எழுந்து பேசவேண்டுமென்று நினைக்கிறார், இவர் எழுந்து பேசுகிறார். . . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ரெய்ஸ் பண்ண உரிமை இருக்கிறது. ஏற்கனவே கலைஞர் சொன்ன அதே சமாசாரம் என்றால் அதற்கு அனுமதி இல்லை. வேறு சமாசாரம் என்றால் பேசுங்கள். ஏற்கனவே சொன்ன விஷயத்தைத் திரும்பத் திரும்பப் பேசுவதற்கு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இடம் தராது.

இரண்டு பக்கத்திலும் அமைதியாக இருக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1979 நவம்பர் 6

திரு. துரை முருகன் : பண்ருட்டி இராமச்சந்திரன் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நேரடியாகப் பெயரைச் சொல்லிக் குறிப்பிடுவது முறையல்ல. அதை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் என்று சொல்ல வேண்டுமா ? 'திரு. பண்ருட்டி இராமச்சந்திரன்'—போதுமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இதிலே யாருக்கு வெற்றி என்பதல்ல. இதனால் பெருமை சேராது என்பதை மட்டும் வேதனையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பூம்புகார் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம் தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையத்திற்கு நிலக்கரி கொண்டு வர சப்பல்கள் வாங்க உலக நாடுகளில் உள்ள பல்வேறு கப்பல் கட்டும் தளங்களுடன் தொடர்பு கொண்டது. நிலக்கரி போக்குவரத்து தூத்துக்குடி கல்கத்தா, ஹால்டியா இந்த மூன்று துறைமுகங்களும் சம்பந்தப் பட்டிருப்பதால் இந்தத் துறைமுகங்கள் அமைப்புக்கேற்ற கப்பல்கள் வாங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. 31-3-79-ம் தேதியன்று பூம்புகார் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம் கப்பல் கட்டும் தளங்கள் தந்துள்ள விலைப்பட்டியலை, மற்றும் தொழில் நுணுக்கக் குறிப்புகளை அரசு போக்குவரத்துத் துறை செயலாளருக்கு அனுப்பியது. இதன்படி 38,400 டி. டபிள்யூ.டி.. திறன் கொண்ட பல்கேரியக் கப்பல்களுக்கு இரண்டு நிறுவனங்கள் முறையே 11 மில்லியன் யு. எஸ். டாலருக்கும் 11.75 மில்லியன் யூ. எஸ். டாலருக்கும் விற்க முன் வந்ததாகக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இந்த விலையில் கிரேன்ஸ் மற்றும் கிராப்ஸ் முதலிய ஐடங்கள் அடங்கவில்லை. இதன்படி முதல் தரகர் கொடுத்த விலையில் கிரேன்ஸ் மற்றும் கிராப்ஸ் பொருத்தும் பொருட்டு அதிகச் செலவு உத்தேசமாக 4 மில்லியன் யு. எஸ். டாலர் என்றும், இரண்டாவது தரகர் கொடுத்த விலையில் ஏற்படும் அதிகச் செலவு 3.50 மில்லியன் யு.எஸ். டாலர் என்றும் நாவிகேஷன் செலவு ·025 மில்லியன் யு· எஸ். டாலர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

இந்த விவரங்களின்படி பல்கேரியன் கப்பல் வாங்க ஆகும் செலவு 15 மில்லியன் யு. எஸ். டாலரிலிருந்து 15.50 மில்லியன் யு. எஸ். டாலராக இருக்கும் என்று இருந்தது.

6-2-1979 அன்று போக்குவரத்துறை செயலாளர், மத்திய அரசின் அனுமதிக்குட்பட்டு பல்கேரியக் கப்பலை 10.75 மில்லியன் யு. எஸ். டாலர் வரை வாங்குவதற்கு உறுதியாக முன்வருவதற்கு அனுமதி தெரிவித்துக் கடிதம் எழுதினார்கள். இந்த 10.75

1979 நவம்பர் 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மில்லியன் யு. எஸ். டாலர் என்ற ஆஃபர் தற்போதைக்கு ஒரு கப்பலுக்கு 15 மில்லியன் யு. எஸ். டாலர், 15.50 மில்லியன் யு. எஸ். டாலர் வரை கேட்டிருந்த தொகைக்கு எதிர்த் தொகையானது, கவுண்டர் ஆஃபர். மேக்கவாள் அன்ட் மெக்கன்னி என்ற நிறுவனம் முதலிலே ஆபர் கிரேன்ஸ் அன்ட் கிராப்ஸ் தவிர்த்து கப்பலுக்கு 11.75 மில்லியன் யு. எஸ், டாலர் என்று குறிப்பிட்டிருந்தாலும் இந்த விலையில் 11 மிலியன் யு. எஸ். டாலராக இருக்க ஒப்புக்கொண்டார்கள். இந்த விலை மேலே சொன்னதுபோல் கிரேன்ஸ் அன்ட் கிராப் நேவிகேஷன் செலவுகள் அடங்காதது. இந்த இதரச் செலவுகளின் உத்தேசத் தொகை 3.75 மில்லியன் யு. எஸ். டாலர்கள் ஆகும். இந்த அளவுக்கு 15-லிருந்து 15.50 மிலியன் யு. எஸ். டாலர் வரை சொல்லப்பட்ட விலையையும், மற்ற கப்பல் தளங்களின் கப்பல்களின் விலைகளையும் கணக்கில் கொண்டு பல்கேரிய கப்பல்களை சராசரி விலையாக இறுதியாக 13 மில்லியன் யு. எஸ். டாலருக்கு வாங்க இந்த அரசின் அமைச்சரவை ஒப்புதலளித்தது.

இந்த விலை கிரேன்ஸ் போன்ற உறுப்புகளின் மதிப்பையும் சேர்த்த மொத்த விலையாகும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னதுபோன்ற இரண்டு மிலியன் யு. எஸ். டாலருக்கு விலை உயர்த்தப்படவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் முதன்முதலில் கிரேன்ஸ் அன்ட் கிராப்ஸ் இவைகளைச் சேர்த்துக் கொடுக்கப்பட்ட 15.5 மில்லியன் யு. எஸ். டாலர் என்னும் விலையைவிட இப்போது வாங்க இருக்கும் விலை சுமார் 2.5 மில்லியன் யு. எஸ். டாலர் குறைவு என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

15-2-1979 அன்று பல்கேரிய கப்பலின் விலை ஸ்பேர் புரபல்லர், டெயில்எண்ட்ஷாப் என்னும் உறுப்புகளைத் தவிர்த்து 13.5 மில்லியன் யு. எஸ். டாலருக்கு மேக்கனான் அன்ட் மெக்கன்லி என்ற தரகர் நிறுவனத்தைச் சார்ந்த சுப்பிரமணியம் என்பவர் டெலக்ஸ் மூலம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த விலையில் கிரேன்ஸ் அன்ட் கிராப் உறுப்புகளின் விலையும் அடங்கியது ஆகும். மற்றும் சாம்சன் என்ற கப்பல் கட்டும் தளம் தங்களுடைய விலையை 16.22 மில்லியன் யு. எஸ். டாலருக்கு உயர்த்தி விட்டது என்றும் ஸஸேபோ என்ற கப்பல் கட்டும் தளம் அதனுடைய விலையை 16.5 மில்லியன் யு. எஸ். டாலர் பரிசிலனைக்குரியது என்றும் ஓசாகா என்ற கப்பல் கட்டும் தளம் அதனுடைய விலையை குறைக்கவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார்கள்.

5—3—1979 அன்று தமிழக அரசு பூம்புகார் கப்பல் போக்குவரத்து அதிகாரிகள் குழு 11.9 மில்லியன் யு. எஸ். டாலர் வரை கப்பலை வாங்க அனுமதியளித்து உள்ளது. இதற்கு மேலே விலை சொன்னால் அரசின் முன் அனுமதி பெறவேண்டுமென்று

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 6

கூறியிருந்தது. 12—3—1979 அன்று அதிகாரிகள் குழு Varna சென்று வந்த பிறகு அந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தது. அந்த அறிக்கையில் Korabolmpex என்ற நிறுவனம் அந்தக் கப்பல்களை டெலிவரி எடுக்கும் நாளிலிருந்து இருபது ஆண்டுகளுக்கு உதிரி பாகங்கள் கிடைப்பதற்கான உறுதியை ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிட்டுத் தருவதாகச் சொன்னார்கள். அந்த நிறுவனம் தனது அலுவலகம் ஒன்றை சென்னையில் ஏற்படுத்தி, இக் கப்பல்களில் பயன்படுத்தப்படும் உதிரி பாகங்களைத் தருவிப்பதற்கும் பழுதுபார்ப்பதற்கும் முன்வந்துள்ளது. பல்கேரிய கப்பலுக்குப் பாதகமாக இருந்துவந்த இக் குறைகளை நீக்கி விடலாம் என்று குழு சிபாரிசு செய்தது. இந்த அறிவிப்புக்கள் ஒப்பந்தத்திலே இடம் பெற்றுள்ளன.

மேலும் தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தின் பணிக்கென மூன்றாவது கப்பல் 1980 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் தேவைப்படும். எனவே ஒரே மாதிரியான கப்பலை ஒரே மாதிரியான பணிகளுக்கு என வாங்குவது என்பது ஒரே மாதிரியான ஸ்பேர் பார்ட்ஸ்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு உதவும் என்பதைக்கருதி ஒரேசமயத்தில் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவது பலவிதங்களில் பலன் தரத்தக்கதாக அமையும். ஆகதற்போது இரண்டு கப்பல்களுக்கு மட்டும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தாமல் நமக்குத் தேவையான தேதியிலே கப்பல்கள் கிடைப்பதற்கு 3 கப்பல்களுக்குச் சேர்த்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தலாம் என்றும் அப்படிப் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவது கழகத்திற்கு லாபகரமாக அமையும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இரண்டு கப்பல்களுக்கு மட்டும் என்று ஒப்பந்தம் செய்தால் மூன்றாவது கப்பலுக்கு பின்னர் பேச்சுவார்த்தை வைத்துக்கொண்டால் வேறுவிதமான கப்பல் வாங்கமாட்டோம் என்ற எண்ணத்தில் மூன்றாவது கப்பலும் அவர்களிட மிருந்து வாங்குவோம் என்று அவர்கள் கருதுவார்கள், எனவே இப்போது மூன்று கப்பல்களுக்கும் சேர்த்து ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளலாம் என்று உறுதியாக குழு பரிந்துரைத்துள்ளது.

கப்பல் சொந்தக்காரர் 13 மில்லியன் யு. எஸ். டாலரும், இரண்டாவது கப்பலுக்கு 13.25 மில்லியன் யு.எஸ்.டாலரும், மூன்றாவது கப்பலுக்கு 13.80 மில்லியன் யு. எஸ். டாலரும் விலையாகக் கேட்பதாகவும் முதல் கப்பல் 12.50 யு. எஸ். டாலரும் இரண்டாவது கப்பலுக்கு13.00 மிலியன் யு. எஸ். டாலரும் தற்போது முடிவு செய்ய இருக்கும் மூன்றாவது கப்பலுக்கு 13.50 மிலியன் யு. எஸ். டாலரும் கொடுப்பது நியாயமாக இருக்கும் என்று கருதுவதாகவும் குழு தெரிவித்துள்ளது.

[பிற்பகல் 1.00]

இதைக் கணக்கில் கொண்டால் முதல் இரண்டு கப்பல்களின் சராசரி விலை, அதாவது கப்பல் ஒன்றுக்கு 6—''கிரேன்களையும்'' 5—''கிராப்ட்ஸ்களையும்'' சேர்த்து சராசரி விலை 12.75

1979 நவம்பர் 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மிலியன் டாலராக ஆகிறது. ஆகவே, தரகர்களிடமிருந்து பல்கேரியா கப்பல்களுக்கு கிடைத்த 'ஒரிஜினல் ஆபர்' 15.00 மிலியன் டாலர் 15.50 மிலியன் டாலர் மதிப்பாகும்.

இவை அனைத்தும் 24-3-1979 அன்று தமிழக அமைச்சரவையில் விவாதிக்கப்பட்டது. இறுதி விலைப்பட்டியலின்படி "சம்சாங்" "ஹையூண்டி" "ஒசாக்கா" கப்பல்கள் 16.00 மிலியன் யு. எஸ். டாலராகவும் "சேஸ்போ" கப்பல்கள் 16.2 மிலியன் யு. எஸ். டாலராகவும் "பால்டிகா" கப்பல்கள் "கியர்" இல்லாமல் 8.5 மிலியன் யு. எஸ். டாலராகவும் இதில் கியர் அமைப்பதற்கு ஆகும் முதல் "பால்டிகா" கப்பலுக்கு 13.65 மிலியன் டாலராகவும் கணக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

இந்த நிலையில் அமைச்சரவை பல்கேரியக் கப்பலை சராசரி 13.00 மிலியன் டாலருக்கு வாங்க அனுமதி கொடுத்தது. "கோரா இம்பெக்ஸ்" நிறுவனம் குறைந்தபட்சமாக சராசரி கப்பல் ஒன்றுக்கு 13.20 மிலியன் டாலர் வேண்டுமென்று கொடுத்திருந்த "டெலக்ஸ்" அமைச்சரவைக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. அதன் பேரில் பேச்சு வார்த்தையின்போது முடியாத பட்சத்தில் 13.20 மிலியன் டாலர் வரை நிர்ணயிக்க அரசுப் போக்குவரத்துத் துறை செயலருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. அத்துடன் போக்குவரத்துத் துறை செயலர் விலையை 13.00 மிலியன் டாலர் அளவில் முடிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது.

பூம்புகார் போக்குவரத்துக் கழக அதிகாரிகள் அமைச்சரவை குறிப்பிட்டிருந்ததைப் போலவே 13.00 மிலியன் டாலருக்கு ஒப்பந்தம் செய்துள்ளார்கள். இந்நிலையில் சுப்ரமணியம் என்பவர் அரசுக்கோ, பூம்புகார் போக்குவரத்துக் கழக அதிகாரிகளுக்கோ தெரியாமல் சில நகவல்களை இடைத் தரகர் என்ற முறையில் "கோராபோ இம்பெக்ஸ்" கப்பல் நிறுவனத்திற்கு தெரிவித்துள்ளார். இது குறித்து "3 டெலக்ஸ்" நகல்கள் பூம்புகார் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழக அதிகாரிகளுக்கு அவர்கள் "வர்ணா" சென்றிருந்தபோது கிடைத்திருக்கின்றன. சுப்ரமணியம் லண்டனில் உள்ள அவர்களுடைய முக்கிய தரகர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தகவல்கள், இரண்டு தரகர்களுக்கு இடையே உள்ள தொடர்புகள், இதில் அரசுக்கு எந்தவிதத் தொடர்பும் இல்லை. இந்த டெலக்ஸ் காப்பிகளை 12—5—79 வரை அரசுக்குத் தெரியப்படுத்தவில்லை. இந்த டெலக்ஸ் காப்பிகள் அப்போதைய பூம்புகார் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழக நிர்வாக இயக்குநர் திரு. இராமகிருஷ்ணன் அவர்களின் பாதுகாப்பிலேயே இருந்தது. முதன் முறையாக அரசுக்குத் தகவல் சுமார் ஒன்றரை மாத காலத்திற்கும் பின்தான் கிடைத்தது. 11—5—79 அன்று சுப்ரமணியம் அவர்கள் கொடுத்திருந்த டெலக்ஸ் காப்பிகள் இயக்குநர் குழுவின் கூட்டத்தில் வைக்கப்பட்டது. இந்த நகல்கள் 14—5—79 அன்று அரசுக்கு அனுப்பப்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 6

பட்டது. இதற்கு இடையில் 12—5—79 அன்று நான் அவரை அழைத்து பல கேள்விகளைக் கேட்டு நேரில் விவரம் தெரிந்த பிறகுதான் இராமகிருஷ்ணன், ஐ. ஏ. எஸ்., இந்த மூன்று டெலக்ஸ் காப்பிகளையும் முதன் முறையாக என்னிடம் நேரில் காண்பித்தார்கள் என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அரசின் கவனத்திற்கு சுப்ரமணியம் இடைத்தரகர் கையாண்ட தவறுகள் தெரிந்தவுடன் பூம்புகார் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம் பல்கேரியா கப்பல் சம்பந்தமாக திரு. சுப்ரமணியத்துடன் கொண்டுள்ள வியாபாரத் தொடர்பை முழுவதும் உடனே நிறுத்திவிட வேண்டும், இனி எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அவருடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்றும் இந்த பல்கேரியா கப்பல் வாங்குவது பற்றிய மேற்கொண்ட தொடர்புகளை இனி அரசோடு நேரடித் தொடர்பாகத்தான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமேயொழிய வேறு எந்தத் தனி நபர் புரோக்கர்கள் மூலமும் கூடாது என்றும் அரசு ஆணை பிறப்பித்தது. இந்தத் தவறுகளில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்றும் ஆணையிட்டுள்ளது என்பதை நான்தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது குறித்து அமைச்சரவையும் கடும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு எடுத்து இருக்கின்றது.

இந்தத் தவறுகள் வெளிப்படுவதற்கு முன்பு டெல்லியில் உள்ள கப்பல் வளர்ச்சி நிறுவனத்திற்கு மூன்று பல்கேரிய கப்பல்களை சராசரி 13.00 மிலியன் யு. எஸ். டாலர் விலையில் வாங்க அனுமதி கோரப்பட்டது. 9—5—79 அன்று ''பெவலாத் லைன்ஸ்'' நிறுவனம் அனுப்பிய தகவலின்படி ஒரு டன் நிலக்கரியை ஹால்டியாவிலிருந்து தூத்துக்குடிக்குக் கொண்டு வர சராசரி செலவு ரூ. 62.15 ஆகும் எனறு கணக்கிடப் பட்டது. இதையே பல்கேரியன் கப்பலின் மூலம் கொண்டு வர செலவு ரூ. 55.43 ஆகிறது. போலந்து கப்பல்களைப் பயன்படுத்தினால் மின் வாரியம் தொடர்ந்து ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 1.56 கோடி கூடுதலாகச் செலவிட நேரும். மேலும் போலந்து கப்பல்களின் ஒப்படைக்காலம் பூம்புகார் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு ஏற்றதல்ல. இந்தக் காரணங்களால் போலந்து கப்பல் வாங்குவது பற்றிய குறிப்பு நிராகரிக்கப்பட்டது. எனவே, முன்பு எடுத்த முடிவின்படி மூன்று பல்கேரிய கப்பல்களை 13.00 மிலியன் யு. எஸ். டாலர் விலைக்கு நேரடியாக வாங்க உறுதிப்படுத்தப்பட்டு, 'ஷிப்பிங் டெவலப்மெண்ட்' கமிட்டியின் அனுமதி கோரப்பட்டது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கப்பலின் விலை 10.75 லிருந்து 13.00 மிலியன் யு. எஸ். டாலர் வரை இடையில் ஏறிவிட்டதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பல்கேரியா கப்பல்கள் பற்றிய முதலில் கொடுக்கப்பட்ட ஆபர்கள் 11.00 மிலியன் யு. எஸ். டாலர் மற்றும் 11.75 மிலியன் யு. எஸ். டாலர்களாகவும் இந்தத் தொகையுடன்

1979 நவம்பர் 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

'கிரேன்ஸ் மற்றும் கிராப்ட்ஸ்க்கு' ஆரும் தொகையைச் சேர்த்தால் முதல் தரகரின்படி கப்பலுக்கு 15.00 மிலியன் யு. எஸ். டாலரும் இரண்டாவது தரகரின்படி கப்பலுக்கு 15.50 மிலியன் யு. எஸ். டாலரும் ஆகிறது. ஆம்புகார் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம் இந்த பல்கேரியா கப்பல்களை சராசரி 13.00 மிலியன் யு. எஸ். டாலருக்கு வலைக்கு மட்டுமே வாங்க ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டதற்கு அமைச்சரவை ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. வாங்கவிருக்கும் விலை முதலில் கொடுக்கப் பட்ட விலையை விட 2.00 மிலியன் யு. எஸ். டாலர் கூடுதலாக அல்ல, 2.5 மில்லியன் யு. எஸ். டாலர் குறைவாகும். இந்தக் கப்பல்களின் விலையைக் குறித்த மதிப்பீட்டு விவரங்களையும் இந்த அவையின் முன் வைக்க நான் விரும்புகிறேன்.

லண்டனில் உள்ள தரமுள்ள மூன்று மதிப்பீட்டாளர்கள் ஒவ்வொரு கப்பலின் விலையையும் 15·00 மிலியன் யு. எஸ். டாலர் என்றோ அதற்கு மேலோ மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். லண்டனில் உள்ள திரு. சி. எச். ரக் அன்ட் கோ நிறுவனத்தினர் 2—4—1979 அன்று மூன்று கப்பல்களும் முறையே 15.2, 15.4, 15.7 மில்லியன் யு. எஸ். டாலர்கள் பெறத்தக்கவை என்று மதிப்பிட்டுள்ளார்கள். பின்னர் கப்பல் வளர்ச்சி பொது இயக்குநர் மேலும் இரண்டு மதிப்பீட்டாளர்களின் கருத்தை வேண்டினர்.

அதன் பிற்கு லண்டனில் உள்ள ''டேவிஸ் புரூஸ் அன்ட் கம்பெனி'' நிறுவனத்தினர் 15.4, 15.5, 15.75 மில்லியன் யு. எஸ். டாலர்கள் என்றும் திருவாளர்கள் ''டேம்ப்ளின் அன்ட் கோ'' நிறுவனத்தினர் 15, 15, 15 மில்லியன் யு. எஸ். டாலர் என்றும் கப்பல்களின் விலையை மதிப்பிட்டிருக்கின்றனர். மேலே குறிப்பிட்டுள்ள அயல் நாட்டு மதிப்பீட்டாளர்களின் மதிப்பீடுகளால் வாங்கப்போகும் கப்பல்களின் விலை நியாயமானது என்று உறுதிப்படுகிறது தற்போதைய ஒப்பந்தத்தின்படி கப்பலின் விலை 13 மில்லியன் டாலர் என்றால், வெறும் கப்பல் மட்டும் அல்ல; அதில் கிரேன்ஸ் க்ராப்ட்ஸ் விலையும் சேருகிறது. கிரேன்ஸ், க்ராப்ட்ஸ் விலை 2.5 மில்லியன் டாலர்: அதைக் கழித்தால் கப்பலின் விலை 10.5 மில்லியன் டாலர்தான்; தரகர்கள் கப்பலுக்கு மட்டும் 'யார்ட்' சார்பிலே சொன்ன விலை 11.75 மில்லியன் டாலர்; ஆனால் இறுதியில் கப்பலுக்கு ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட விலை 10.5 மில்லியன் டாலரே தவிர 13 மில்லீயன் டாலர் அல்ல.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, முதலிலே 11, பிறகு 13 என்பதற்கான காரணங்களைச் சொன்னார்கள். ஆனால், அரசாங்கம் 13 மில்லியன் டாலருக்கு ஒத்துக் கொண்டுவிட்டது என்கின்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 6

இடைத்தரகராக இருக்கிற மெக்கனான்ஸ் கம்பெனியினுடைய, இதிலே பங்கு பெற்றிருக்கிற சுப்பிரமணியம் டெலக்ஸ் மூலமாகத் தெரிவித்திருக்கின்றார்; அந்த ஆதாரத்தை இங்கே கொடுத்து இருக்கிறேன். பிறகு அவரே சொல்கிறார், அங்கே இருக்கின்ற மிஸ்டர் பி. என்பவர் பாயிண்ட் 1 இதை அதிகமாக ஆக்கு வாரேயானால் நல்லது, அவருடைய மனம் இளகி விடக் கூடாது; இது அதிக விலை என்று ஆகிவிடவேண்டும் என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். இங்கு அமைச்சரவையிலே 13 மில்லியன் என்று சொன்ன பிறகு, முதலமைச்சரே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார், 13.2 என்று போக்குவரத்துத் துறைச் செயலாளருக்கு தான் அனுமதி கொடுத்ததாக முதலமைச்சரே இங்கே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். இடைத்தரகர்கள் முறை இனி வேண்டாம் என்று ஃபைலிலே எழுதியதாகச் சொல்கின்ற முதலமைச்சரை நான் கேட்பது, 7—5—1979 அன்று காபினட்—அமைச்சரவைக் கூட்டம் கூடுகிற அந்த நேரத்தில் Neptune Charters என்கின்ற பெயராலும் Fallad lines என்கின்ற பெயராலும் Ocean Hunters என்கின்ற பெயராலும் இந்த 3 போகஸ் கம்பெனிகளை வைத்துக் கொண்டு, அதே சுப்பிரமணியம் போலந்து கப்பலை வாங்கலாம், பல்கேரிய கப்பல் தேவையில்லை யென்கின்ற முடிவுக்கு அமைச்சரவை வருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். அதைக் கண்டித்து அப்போதுள்ள இராமகிருஷ்ணன், ஐ. ஏ. எஸ். அவர்கள் எழுதிய கடிதத்தில், இறுதியாகக் குறிப்பிடுகிறார்

This would be the second abortive ship purchase contract by Messrs. Poompuhar Shipping Corporation within a period of three months. The Corporation would have no credibility whatsoever hereafter in the international ship market nor will the Corporation have any credibility with the Shipping Development Fund Committee and the Ministry of Shipping and Transport. In my view the request going to the Shipping Development Fund Committee would prove to be the death-knell for the Corporation.

இப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவை எடுத்தால் பூம்புகார் கார்ப்பரேஷனுக்கு அடிக்கின்ற சாவு மணியாக இருக்கும் இது. எனவே நம்முடைய நாணயத்தை உலகத்தார் பார்த்துக் குறைசொல்கின்ற அளவிற்கு நாம் நடந்து கொள்ளக் கூடாது. அதைப் போலவே மத்திய அமைச்சிலும், மத்தியிலே இருக்கிற ஷிப்பிங் கமிட்டியிடத்திலும் நாம் நாணயமற்றவர்கள், மதிப்பற்றவர்கள் என்ற நிலை உருவாகக் கூடாது என்று அந்த அளவுக்கு மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு, ஆர்வத்தோடு, அக்கறையோடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர் மீதுதான், இங்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்களால் குறை சொல்லப்பட்டது.

1979 நவம்பர் 6]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்; துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த, அவர் குறிப்பிட்ட 3 கம்பெனிகளிட மிருந்து வந்த தகவல்கள், அதில் குறிப்பாக, போலந்து நாட்டிலே யிருந்து வந்த அந்த ஆர்டரைப் பற்றி, ஆஃபரைப் பற்றி நான் கவனிப்பதற்குக் காரணம், ரூப்பீ அளவிலே அதை வாங்கிக் கொள்ள முடியும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். டாலர் மூலமாக வாங்குவது என்கிற பிரச்னைகள் வேறு என்பது அவருக்குத் தெரியும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ரூபாய் கணக்கிலேயே வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லும்பொழுது, அரசுக்குப் பிரச்னைகள் குறைகின்றன, இந்தியப் பேரரசு அதிலே அக்கறை காட்டும். ஆகவே, அதை விட விலை குறைவாகக் கிடைக்குமானால், வசதி இருக்குமானால் வாங்கலாம் என்று கருதினோம். அதற்காகத்தான் இந்தத் தகராறுகள் அதிகமாக, 13.2, 13, 13.5 என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் இந்த ஆஃபர் வந்தபொழுது அதை வேண்டாம் என்றும் சொல்லாமல், இது உண்மையா, இது கிடைக்குமா, அதை விட மலிவாக இதை வாங்க முடியுமா எனகின்ற எண்ணத்தில் அந்தப் பணியை நாங்கள் எடுத்துக் கொண்டோம்.

[பிற்பகல் 1-10]

அந்த வகையில் நாம் ஒரு மாதம் தாமதியுங்கள் என்று மைய அரசுக்கு எழுதினோம். ஆனால் நடந்தது அது அல்ல. அவர்கள் கொடுக்கலாம் என்று சொன்ன கப்பலே நாம் எதிர்பார்த்தது போல வராது என்பதற்கு இங்கே நான் புள்ளிவிவரத்தைப் படித்தேன். அது நஷ்டத்தை உண்டாக்குவதாக அமைந்தது. அதுவேதான் போலந்து கப்பலை நாம் வாங்க முடியாது என்று மறுப்பதற்குக் காரணமாக அமைந்தது என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

கொண்டு வந்து சேர்ப்பதற்கு ஆகும் செலவு பல்கேரியா கப்பலைவிட போலந்து கப்பலுக்கு அதிகம் ஆகிறது என்பது தான் காரணம். ஹால்டியாவின் 3 துறைமுகங்களுடன் இந்தத் துறைமுகத்தை அமைப்பதற்கான ஏற்பாட்டுடன் கப்பலை வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

ஏறக்குறைய ஒரு முறை வந்து சேருவதற்கு மைல் கணக்கிலே கணக்குப் பார்த்தால் ரூ. 2, 3 அதிகமாக போலந்துக் கப்பலுக்கு செலவுஆகிறதுஎன்றுதெரிந்து கொண்ட பின், கிரேன் கட்டித்தரு கிறேன் என்று சொன்னவர்கள் 6 கிரேன் கட்டித்தர முடியாது, 4 தான் முடியும், ஒன்று வேண்டுமானால் ஏற்பாடு செய்து கொள்ள முயற்சிக்கிறோம் என்று சொல்லிய காரணத்தால் . . .

[1979 நவம்பர் 6

திரு. மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதே மன்றத்திலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் 2 நாளைக்கு முனனே பேசுகிறபோது திரு. இராமகிருஷ்ணன் சொன்ன செய்திகள் தவறானது என்று—போலந்துக் கப்பலைப்பற்றி—நான் எடுத்துச் சொன்னேன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது குறிப்பேட்டிலே பதிவாகியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மறந்து இருக்கிறார்கள். போலந்து ஆஃபர் போகஸ் என்று அவர் சொன்னார். அவர்கள் அனுப்பிய கடிதத்திலே கையொப்பம் இல்லை, முத்திரை இல்லை, அது உண்மையான கடிதம்தானா அல்லது அப்படி ஒரு கம்பெனி இருக்கிறதா என்று சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது, ஏனென்றால் கையெழுத்திடப்படவில்லை, முத்திரையில்லை என்றார்கள். ஆனால் இதே கம்பெனியார் வேறு ஒரு கடிதமும் போட்டோக்கள் அடங்கிய ஒரு புத்தகமும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிற விலை எண்ணில் குறைபாடு இருக்கிறது, இதுதான் உண்மையான விலை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்காமலே, முதலமைச்சரிடத்திலே வந்த கடிதத்தை, வேறு எந்தக் காரணமோ எனக்குத் தெரியாது, போகஸ் என்று சொல்லியிருக்கிறார் என்றுதான் நான் குறிப்பிட்டேன். அதைப் படித்துப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

இந்த விஷயத்தில் இன்னொன்றையும் நான் சொல்லி ஆக வேண்டும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : போலந்துக் கப்பல்களை வாங்குவதற்கு அவர் எதிர்ப்பாக இருந்தார். ஆனால் அவர் சொன்ன காரணங்கள் சரியானது அல்ல என்பதுதான் அன்றைக்கு தாங்கள் எடுத்துக் காட்டியது. அதுமட்டும் அல்ல. அந்தப் போலந்துக் கப்பல்களை வாங்கலாம் என்று, இடைத்தரகர்களே வேண்டாமென்று முதலமைச்சர் சொன்ன பிறகும், ''ஓ ஷன் ஹன்டர்''

On enquiry from the Telephone Department, I have been told that no such name is listed in the Calcutta Telephone directory either.

டெலிபோன் டைரக்டரியிலேயே இல்லாத ஒரு கம்பெனியின் பெயர் .. .. ..

1979 நவம்பர் 6]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மீண்டும் இதை வற்புறுத்திச் சொல்லவிரும்பு கிறேன். இந்தப் பிரச்சனையில் ஆழமாக நாம் செல்ல வேண்டும். ஒரு அதிகாரி, ஒரு போலந்துக் கப்பல் கம்பெனி என்ற பெயரிலே வந்திருக்கிற ஒரு கடிதத்தில் முத்திரை இல்லை, ஆகவே அது போகஸ் என்று சொன்னால், மற்றக் கடிதங்களையும் மற்ற புக்லெட்களையும் ஏன் அவர் பார்க்கவில்லை. அதையும் பார்த்துவிட்டு, அதிலே இருக்கிற முத்திரையையும் பார்த்துவிட்டு நான் பார்த்தேன் ஆனால் எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருந்தால் சரி. ஆனால் அவற்றை அவர் பார்க்கவில்லை.

எங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டதெல்லாம் ரூபி வேல்யூவிலே கொடுக்கலாம், ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு கொடுக்கிறோம், இந்திய கரென்ஸியிலேயே கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அது ஒரு வசதியான வாய்ப்பு என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். அதேபோல விலை குறைவாகவும் இடைக்கும் என்றால் ஏன் வாங்கக் கூடாது என்று யாரும் நினைப்பார்கள். தவறு என்று சொல்ல முடியாது, தவறு என்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். ஆனால் நம்பிக்கை இல்லாத சூழ்நிலையில் ஒரு மாதம் தள்ளிவையுங்கள் என்று சொன்னோமே தவிர இந்தக்கப்பலை வாங்க மாட்டோம், அந்தக் கப்பலை வாங்க வேண்டுமென்று யாரும் முயற்சி செய்யவில்லை. வந்த செய்திகளை வைத்து, தருகின்ற தகவல்களை அமைச்சரவையில் வைத்து ஒரு முடிவெடுக்கிறோம். முடிவெடுக்கிற நிலையில் விசாரித்த பிறகு அது சரியில்லை என்று தெரிந்த பிறகு நாங்கள் மீண்டும் அரசுக்கு, மைய அரசுக்கு எழுதி அதை வாங்கலாம் ஆனால் அதிலே ஏதாவது தவறு இருக்கிறதா என்று நீங்கள் கண்டுபிடித்துச் சொல்லுங்கள் என்று நாங்கள் சொல்லி இருக்கிறோம்.

இவ்வளவும் சொன்ன பிறகு சொல்கிறேன். இங்கே பேசுவது அனைத்தும், நடைபெறாத ஒரு ஒப்பந்தத்தைப் பற்றி, இன்னும் கப்பல் வாங்கிவிட்டோமா என்றால், அது குறித்து இன்றைக்குக் கூட தகவல் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இனிமேல்தான் கேட்க வேண்டும். கையெழுத்துப் போட்டார்களா என்று எனக்குத் தெரியாது. அதிகாரிகள் அங்கே சென்று இருக்கிறார்கள். என்ன முடிவு எடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று எனக்கு இது வரையில் தகவல் இல்லை. இந்த நிமிடம் வரையில் தகவல் இல்லை. ஆகவே, அப்படி நடக்காத ஒன்றைப் பற்றி, ஒப்பந்தம் ஆகாத ஒன்றைப் பற்றி, அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இதிலே நாங்கள் ஏதோ பணத்தை வாங்கிக் கொண்டோம், 1 கோடி ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டோம், 4 கோடி ரூபாய் கொடுக்க இருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்வதை நாம் எப்படி ஏற்றுக் கொள்வது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். முதலமைச்சர் உண்மைக்கு மாறாக ஒன்றைச் சொல்வது முறையல்ல. ஒப்பந்தம் மார்ச் மாதம் முடிவுற்று இருக்கிறது. ஆகவே, ஒப்பந்தம் ஆகவில்லை என்று குறிப்பிடுவது சரியல்ல. ஒப்பந்தம் முடிவுற்று இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, ஒப்பந்தம் குறித்த காலத்திற்குள் வாங்க வேண்டும் என்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தம் காலாவதியாகி 4 மாதம் ஆகிறது. இதுதான் உண்மை நிலை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உண்மை நிலையை நான் மீண்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு ஒப்பந்தத்தை கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு வந்தார்கள். அந்த ஒப்பந்தத்தில் இருக்கிற பிரச்னைகள் நீடித்துக் கொண்டே இருந்தன. நிறைவேறவில்லை. அதில் நாங்கள் கேட்பதை அவர்கள் செய்ய மாட்டேன் என்று சொல்கிற நிலைமை, செய்து கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிற நிலைமை அப்படியானால் வேண்டாம் என்று சொல்வது என்று இப்படி இருந்தால், முடிவு எங்கே வருகிறது? கப்பல் நாங்கள் வாங்கிக்கொள்கிறோம் என்று ஒப்புக்கொண்டு, இங்கே இருந்து பணம் வங்கியில் கட்டி அனுப்பினால் அப்போது தான் அது உறுதி செய்யப்படுகிறது. இங்கே வங்கியில் பணம் கட்டிய பிறகுதான் அதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். அது வரையில் உத்தரவாதம் இல்லை. நாம் கேட்டபோது, அவர்கள் சொல்கிற தேதியில் பணம் கட்டவேண்டும். அவர்கள் கொடுக்கிற தேதியில் பணம் கட்டியாகவேண்டும். பணம் அந்தத் தேதியில் கட்ட வில்லையெனறால், ஒப்பந்தம் காலாவதியாகிவிடும்.

அந்த நிலைமையில் புதிய ஒப்பந்தம் செய்வது போல், தாமதமாகிப் போய்விட்ட அந்த ஒப்பந்தத்தின்மீது மீண்டும் பேசவேண்டிய நிலைமைக்கு அவர்கள் இழுத்துக் கொண்டே இருந்தார்கள். ஏனென்றால் சொன்ன டயத்திற்கு இந்தத் தகராறு காரணமாக வாங்க முடியவில்லை. பிரச்னை அதிகமாகியது. ஆகவே, எச்சரிக்கை காரணமாக தாமதமாகியதே ஒழிய லாபத்தை எண்ணி அல்ல. அந்த லாபத்தை எண்ணி இருந்தால் நாங்கள் ரஷ்யா–கம்யூனிஸ்ட் நாட்டு கப்பலைத் தேடிப் போய் இருக்க வேண்டாம். வேறு வழியில் செய்து இருக்க முடியும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் பைலிலே இடைத்தரகர்கள் கூடாது என்று எழுதி னார்களே, அது எந்தத் தேதியில் எழுதப்பட்டது அந்தப் பைலில் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1979 நவம்பர் 6]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : கோப்பைக் கொண்டு வந்து தான் பதில் சொல்ல முடியும். இப்போது கோப்பு இல்லை. கோப்பு வந்தவுடனே சொல்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : நான் தலைவர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். எப்போது ஒரு கோப்பு இந்த மன்றத்திற்கு வந்து படித்துக் காட்டப்பட்டு இருக்கிறதோ, அது மன்றத்தின் பொது சொத்தாகிவிடுகிறது. ஏற்கெனவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது, இரண்டொரு பைல்கள் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டு அது மன்றத்தின் பொதுச் சொத்தாக்கப்பட்டு, அதை விரிவாக 1 மணி நேரம் இரண்டு மணி நேரம், அல்லது ஒரு நாள் முழுவதும் பார்க்க அவகாசம் உறுப்பினர்களுக்குத் தரவேண்டும் என்று கோரி, சபாநாயகர் முன்னிலையில் அவர் அறையில் இந்தப் பைல் வைக்கப்பட்டுள்ள மரபு இந்த அவைக்கு உண்டு. தாங்களும் அறிவீர்கள். எனவே அந்தப் பைல் தங்கள் அறையில் வைக்கப்பட்டு, நாங்கள் எல்லாம் பார்ப்பதற்கு ஒரு நாள் நீங்கள் வசதி செய்து தருவீர்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதை அன்றே கேட்டு இருந்தால், அப்போதே கையில் கொடுத்து இருப்பேன். முன்பு 29 வயதா, 31 வயதா என்ற தகராறு ஏற்பட்டபோது, உடனே கோப்பை உங்கள் கையில் கொடுத்ததைப்போல், கொடுத்து இருப்பேன். அப்போது கேட்காமல் இருந்து விட்டு, இப்போது மரபு என்று சொன்னால், எனக்கு அது தெரியாது. அப்படி பைல் வேண்டுமானால், எப்போது வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. பைல் வேண்டும் என்று அன்று நீங்கள் யாரும் கேட்கவில்லை. இனிமேல் முன்னாலேயே கேட்பீர்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அந்தப் பைலைப் பார்ப்பதற்கு எந்தத் தேதியை ஒதுக்குகிறீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது—அன்றே அந்தக் கோப்பைப் படிக்கிறபோது, இங்கே இருந்தவர்கள்—"அந்தக் கோப்பை நாங்கள் பார்க்கவேண்டும். பேரவைத் தலைவர் அறையில் வைக்க ஏற்பாடு செய்தால் நல்லது" என்று கேட்டு இருந்தால், நான் அப்போதே அதைப் பார்க்க ஏற்பாடு செய்து இருப்பேன் என்பதாகும். அதுதான் முறை.

(பேரவைத் தலைவர்) [1979 நவம்பர் 6

அப்படி யாரும் கேட்காதபோது, அந்தக் கோப்பை எடுத்துக் கொண்டு போய் என் அறையில் வையுங்கள் என்று சபாநாயகர் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? இப்போது தான் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அந்தக் கோப்பைப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டு இருக்கிறார். அன்றைக்குக் கேட்கவில்லை. (குறுக்கீடு) எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு நான் பதில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். மற்றவர்கள் உட்காரலாம்.

[பிற்பகல் 1-20]

மாண்புமிகு திரு. க. ஒரோ. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த நேரத்தில் ஒரு கோப்பு இந்த அவைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அன்றைய தினம் சபாநாயகர் அவர்களுடைய அறையிலே வைத்துப் பார்ப்பதற்கு அனுமதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் அன்றைக்கு அந்தக் கோப்பின் மீதே பிரச்சனை இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அந்தக் கோப்பின் மீது பிரச்சினை இல்லை. அந்தக் கோப்பிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவை அன்றைக்கு படித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்தக் கோப்பினை முழுவதுமாகப் பார்க்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களா? அல்லது அன்றைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் படித்த உத்தரவை தினவுபடுத்திப் பார்த்துக் கொள்வதற்காக மீண்டும் படிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களா என்பது தெரிந்த பிறகுதான் அதை இங்கே கொண்டு வர வேண்டும். காரணம் இப்போது அந்தக் கோப்பு இந்த அவையினுடைய பிரச்சனையாக வரவில்லை.

திரு. துரை முருகன் : நானும் சொல்லிவிடுகிறேன். தலைவரவர்களே, இதுவும் கோப்பைப் பற்றிய பிரச்சனைதான். கப்பல் வாங்குகிற ஊழல் விவகாரம் இந்தக் கோப்பிலே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே தேதி மாறியிருக்கிறது. அதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. துரை முருகள் அவர்கள் உட்கார வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அன்றைக்கு அந்தக் கோப்பை யாரும் கேட்டு, வரவழைத்து படிக்கவில்லை. (குறுக்கீடு). அவர் படித்த கோப்பை தாங்கள் பார்க்க வேண்டும் என்று அன்றைக்கு யாரும் அவர்களைக் கேட்கவும் இல்லை. இப்போதுதான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கேட்கிறார். அது என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. (குறுக்கீடுகள்) உட்கார்ந்து கொண்டே நீங்கள் பேசினால் என்ன அர்த்தம்? யாராவது ஒருவர் எழுந்து பேசுங்கள்.

1979 நவம்பர் 6]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே கப்பல் வாங்குவது பற்றிய பிரச்சனையைக் கிளப்பி, அவர் என்னென்ன பேச முடியுமோ அத்தனை கருத்துக் களையும் அவைக்குச் சொன்னதற்குப் பிறகுமுதலமைச்சர் பொறுப்பிலே இருக்கிற, அந்த பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற, கருத்தை வழங்கக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிற அவர், அதற்கான பதிலைச் சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிற போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரை முருகன் அவர்கள் எழுந்து 'கப்பல் பேர ஊழல்' என்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தியது எந்த அளவுக்கு அனுமதிக்கக்கூடியது என்பது பற்றித் தாங்கள் முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்ன குற்றச்சாட்டுகளுக்கு மாண்பு மிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக் கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் என்னிடம் ஒரு பிரச் சனையை எழுப்பினார்கள். அந்தப் பிரச்சனையைபற்றி என்னிடம் என்ன முடிவு என்று கேட்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் திரு. துரை முருகன் எழுந்து, எழுந்தவுடனே கப்பல் பேர ஊழல் என்று சொல்வது சரியல்ல.

திரு. மு. கருணாநிதி : நான் சொல்கிறேன். கப்பல் பேர ஊழல்தான். கடைந்தெடுத்த ஊழல்.

''கப்பல் பேர ஊழல் நடைபெறவில்லை; அதை நிரூபிக்க முடியுமா? ராஜினாமா செய்கிறோம்'' என்றெல்லாம் பத்திரிகைகளுக்கு அவர்கள் தலைப்புச் செய்தி கொடுத்து விடலாம். ஆனால் சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜ் ஒருவரை வைத்து விசாரணை செய்வதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக் கிறதா? நான் 20 ஆதாரங்களைத் தந்திருக்கிறேன். இன்னும் நிரூபிக்கவில்லை என்று சொன்னால் என்ன பொருள்? 20 ஆதாரங்கள் இங்கே தரப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் மேலும் பல கடிதங்கள் என்னிடத்திலே இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் தரத் தயாராக இருக்கிறேன். சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜ் —ஏற்கெனவே கேட்டீர்களே ப.உ. சண்முகம் மீதும் மற்றவர்கள் மீதும் விசாரணை நடத்த சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜ் வைக்க வேண்டுமென்று—அதைப்போல கேட்கிறேன்—சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜ் வைப்பதற்குத் தயாராக இருந்தால் நான் நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.) பிரதம அமைச்சருக்கு நானே இதைப் பற்றி கடிதம் எழுதுகிறேன். இதிலே இந்த அரசு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 6

கவலைப்பட வில்லை; அச்சப்படவில்லை; வெட்கப்படவில்லை; வேதனைப்படவில்லை; தலை குனிய இடமில்லை; பின்வாங்க இடமில்லை. (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி). (குறுக்கீடு—பல குரல்கள், தட்டுங்கள், தட்டுங்கள்; நாங்களும் தட்டுவோம் எங்களுக்கும் தட்டுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது; நாங்களும் தட்டுவோம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ; ஒரு பிரச்சனை எழுகிற போது அந்தந்தக் கட்சித் தலைவர்கள் பேசும்போது, அந்தந்தக் கட்சிக்காரர்கள் அதை ஆதரிக்கும் வகையில் மேசையைத் தட்டு கிறார்கள். (குறுக்கீடு) தயவுசெய்து நீங்கள் உட்காருங்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும் போது அவர்களுடைய கருத்தை ஆதரிக்கும் வகையில் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் மேசையை தட்டுகிறார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பேசும்போது நீங்கள் மேசையை தட்டுகிறீர்கள். ஒரு கருத்தைத் தலைவர்கள் சொல்லும்போது அதை ஆதரிக்கும் வகையில் மேஜையைத் தட்டுவதை ஒரு மரபாக நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு மேல் பிரச்சனை இருந்தால், அது என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்தால், அதைப்பற்றி முடிவு செய்ய வேண்டியது என்னுடைய கடமை. அது அல்லாமல், அவர்கள் தட்டினால் நானும் தட்டுவேன். நாங்களும் தட்டுவோம் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? தட்டுங்கள். தட்ட வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசும்போது நீங்களும் தட்டுங்கள். உங்களைத் தட்ட வேண்டாம் மென்று சொல்லவில்லை.

திரு. துரை முருகன் : தட்டுவது அவர்களுடைய உரிமை; தட்டட்டும். அதிலே எனக்கு ஒரு மகிழ்ச்சி. அவர்களுக்கு தட்டுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அவர்களுடைய தலைவர் சொன்ன கருத்தை ஆதரித்து, தட்டுவது அவர்களுடைய உரிமை. அதைப் போல எங்கள் கட்சித் தலைவர் சொல்லுகின்ற கருத்தை ஆதரித்து, தட்டுவதற்கு எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதை மறுக்கவில்லை. ஆனால் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசின் மீது பல்வேறு குற்றச்சாட்டுக்கள் சுமத்தப்பட்டிருக் கின்றன. அதை விசாரணை செய்ய வேண்டாமா? அதற்கு..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. துரை முருகன், நீங்கள் அதோடு நிறுத்திவிடுங்கள்; அதற்குமேல் வேண்டாம் உங்களுடைய உடல் நிலை சரியில்லை. நீங்கள் உட்காருங்கள்

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜை வைத்து இது பற்றி விசாரணைக்கு தயாராக இருப்பதாகச் சொன்னதற்கு நான் நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். உடனடியாக அந்த காரியம் நடை

1979 நவம்பர் 6]

பெறுமானால் என்னிடம் உள்ள ஏராளமான ஆதாரங்களோடு இந்த ஊழலை நிரூபிக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சரித்திரத்திலே ஒரு வரலாற்றைப் படைக்கிற அளவுக்கு பல வேறு ஊழல்கள் சொல்லப்பட்ட நேரத்திலே, (குறுக்கீடு).....

திரு. அ. ரகுமான்கான் : வரலாறு படைத்த ஊழல்கள் என்று சொல்லலாமா?.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை நான் சொல்ல வேண்டும். அவர் சொல்லி முடித்தவுடன் அதற்கு நான் பதில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நீங்கள் உட்காருங்கள். (கூச்சல் குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ரகுமான்கான் தயவு செய்து உட்கார வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : அவர்கள் பேசலாம். நாங்கள் பேசக் கூடாதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்களும் என் அனுமதியுடன் பேசலாம். அவர் என்னுடைய அனுமதியோடு தான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் ; நாங்கள் மட்டும் தான் உட்கார வேண்டுமா? அவர்களையும் உட்காரச் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் என்னுடைய அனுமதியோடு பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : எனக்கு மட்டும் அனுமதி இல்லையா என்ன?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்கு நான் அனுமதி கொடுத்தால் தான் பேசலாம். அவருக்கு நான் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறேன். உட்காருங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : சட்டத்திற்குப் புறம்பாக நீங்கள் போக முடியாது.

[1979 நவம்பர் 6

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து உட்காருங்கள். (கூச்சல்-குழப்பம்) தயவு செய்து அமைதியாக இருக்க வேண்டும். சட்டம் தெரிந்த வழக்கறிஞரே சட்டத்தைப் படித்துவிட்டு சொல்லட்டும்; என்னுடைய அனுமதி இல்லாமல் இங்கே எழுந்திருந்து பேசமுடியுமா? இது சட்டப் பேரவை; உட்காருங்கள்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கொண்டு வந்த கண்டனத் தீர்மானத்தைத் தொடர்ந்து முடிவில் பேச முடியாமல்செய்து விடக் கூடாது என்பதற்காக நான் முடிவில் பேசுவதற்கு தங்களிடம் அனுமதி கேட்கிறேன். நான் எப்போது பேச வேண்டும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லி முடித்து விட்டாரகளேயானால், நான் இதற்கு மேல் 1½ மணிக்கு மேல் பேச வேண்டுமா? பேச முடியுமா அவையில் இருப்பவர்கள் அவ்வளவு நேரம் தங்குவார்களா? அல்லது மறுபடியும் இன்னொரு நாள் பேச வேண்டுமா என்று தாங்கள் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, பேராசிரியர் அவர்கள் தயாராக இருந்தால் அவை தயாராக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் தயாராக இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : இல்லையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கூடுதலாக இன்னும் ½ மணி நேரம் அல்லது ¾ மணி நேரம் வைத்து நடத்தி முடித்து விடலாம் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே சாட்டப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகள் நிறைய இருக்கின்றன. இப்பொழுது இரண்டு, மூன்று குற்றச் சாட்டுகளுக்குத் தான் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். இன்னும் போலீஸ்-காவல் துறையைப் பற்றி எல்லாம் பேசவே இல்லை. அவை பற்றி நான் சொல்லியாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே நான் ஏற்கெனவே நேற்றே சொன்னேன், குறுக்கே யாரும் பேசாமல் இருந்தால் இன்று இன்னும் ½ மணி அல்லது 1 மணி நேரம் கூடுதலாக எடுத்துக் கொண்டு பேசி முடித்து விடலாம் என்றேன்.

பதில் சொல்கிறபோதே பத்திரிகைகள் வெளியிடுவதில்லை. உண்மையை பத்திரிக்கைகள் வெளியிட வேண்டும். என்றாலும் அங்குள்ளவர்கள் பேச்சை பற்றி மாத்திரம் வெளியிட்டு விட்டு, எதிர்க்கட்சியில் இருப்பதாக, எங்களையோ, அல்லது மற்றவர்களையோ கருதிக் கொண்டு,

1979 நவம்பர் 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நாங்கள் சொல்வதை வெளியிடாத நிலைமையில் நாகரிகம் வளர்ந்து இருக்கிறது. எனவே மக்களுக்கு உண்மைகளைத் தெரிவிக்க இந்த சட்டமன்றத்தை நான் பயன்படுத்தியாக வேண்டும். ஆக இங்கே சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்கு என்னிடம் உள்ள எதிர் ஆதாரங்களை வெளியிட்டாக வேண்டும், ஆகவே பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு அதற்கான வாய்ப்பைத் தந்தாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை பற்றி பேராசிரியர் அவர்கள் ஒரு கேள்வியை கிளப்பினார்கள். 'எப்பொழுது நான் பேசுவது' என்று. 1½ மணிக்குள் பேச வேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டு சொன்னார்கள். சபைக்கு மறுப்பு இல்லையென்றால் மாலை 4 மணிக்கு ஆரம்பித்து அதை இன்றோடு முடித்து விடலாமா? (வேண்டாம் என்று உறுப்பினர்கள் குரல் எழுப்பினர்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முன் வரிசையிலே உள்ளவர்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். மாலைக் கூட்டம் வேண்டாம்.

[பிற்பகல் 1-30]

எனினும் இந்த விவாதம் முடிந்த பிறகுதான் பிற சட்ட முன்வடிவுகளுக்குச் செல்ல வேண்டும். எதிர்கட்சித் தலைவர்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன? நாளைய தினம் சட்ட முன்வடிவுகளை வைத்துக் கொள்வதா அல்லது தொடர்ந்து இந்த விவாதத்தை வைத்து முடித்து விட்டு பிறகு அவற்றை வைத்துக் கொள்வதா?

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நாளையதினம் ஊரில் இருக்க மாட்டார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால் இன்னும் மூன்று மணி நேரம் பேசுவார்கள் போல் தெரிகிறது. ஆகவே, நாளைய தினம் சட்ட முன்வடிவுகளை எடுத்துக் கொண்டு நாளை மறுதினம் இந்த விவாதத்தைத் தொடரலாம்.

திரு. என். சங்கரய்யா : நாளைக்கு சட்ட முன்வடிவுகளை எடுத்துக் கொண்டு நாளை மறுதினம், அவர்கள் இருக்கும் போது இதை முடித்துவிடலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-31 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.